

Délibáb

22. SZÁM

20
FILLÉR

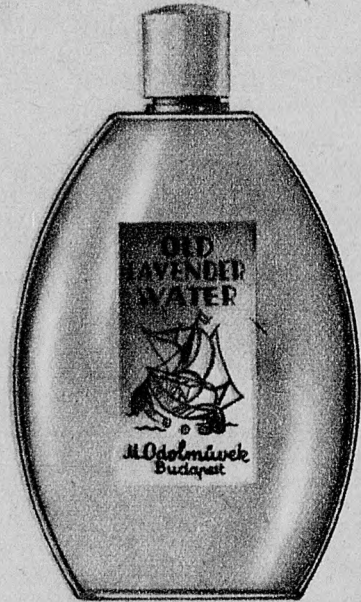

Jane Tilden

„Férfi is ember“ című
Léna—DFE és a „Bécsi
melódiák“ című Léna—
Bavaria—Wien-filmek-
ben

RADIOMŰSOR
JUNÍUS 1. TŐL 7-IG

D. SZABÓ

Old
Lavender Water
kölniviz

KÉSZITI: M. ODOL MŰVEK BUDAPEST

XVI. é

ség
letét
műv
a fi
meg
meg
eszk
lehe
csile
szín

film
lato
Nál
mir
ház
elő
me
cső
sen
jóv

Ma
a
ös
az
za
ve
ro
té
h
ü
se

1938/1939. évi kiadás

Déliab

Színházi Hétlapp

Felelős szerkesztő:

BIBÓ LAJOS

*

Szerkesztő:

DÁLOKY JÁNOS

Megjelenik minden szombaton

„Sztár“ vagy színész?!

Korunk egyik legjellegzetesebb, legdivatosabb örülete a „sztár“-imádat. A közönség szemében a filmszínész jóformán a filmművészet egyetlen és körülrajongott letéteményese. Pedig ez a felfogás nem helyes. A film a legjellegzetesebben társas művészet, sikeréért, vagy sikertelenségéért egyaránt dicsérhetjük, vagy kárhoztathatjuk a film íróját, rendezőjét, operatőrjét és színészeit. A színész, ha tehetséges, valóban megérdemli a megbecsülést, a ma annyira divatos sztárimádat azonban már jócskán túlmegy az elismerésen s legtöbbször a testi varázst, a sex-appealt teszi az elismerés mértékesezőjévé. Pedig a női és a férfiúi szépség még egyáltalán nem erénye a színésznek, csak lehetőség a művészi tehetség kiteljesítésére. A sztárkultusznak tehát csak úgy lehet erkölcsileg és művészetileg is létjogosultsága, ha túl a sex-appealtól elvakult bálványozáson, a színésznek, mint tehetséges embernek a megbecsülését és tehetségének elismerését jelenti.

Magyarországon nincsen „kimondott“ filmszínész. Színészeink egyaránt szerepelnek filmen és színpadon, nem úgy, mint külföldön, ahol a filmgyárak vagy filmgyártó vállalatok kizárólagos joggal és legtöbbször természetesen évekre leszerződtesítik a színészeket. Nálunk a színész tehetsége és ideje megoszlik a filmgyár és a színház között. Szinte mindennapos eset, hogy a filmszínész, vagy filmszínészno délelőtt filmezik, délben színházban próbál, délután ismét filmgyárban van, este pedig színházban játszik. Sokszor előfordul, hogy előadás után újra kimegy a filmgyárba. Ez természetesen nem helyes, mert amellet, hogy testileg is teljesen kifárasztja a színészt, színészi alkotóerejét is csökkenti, játékát felszínessé, sablonossá teszi. Pedig a színészi alakítás filmen még akkor sem könnyű, ha teljesen átadja magát a színész a filmnek. A filmszerep alakítása pl. jóval nagyobb fantáziát és beleélési tehetséget kíván, mint a színpadi alakítás.

Annak, aki valóban tökéletes, jó filmszínész akar lenni, nagyon sokat kell tanulnia. Máról-holnapra senki sem lehet jó filmszínész. A híres karriercsodák legtöbbször csak a reklámfőnökök fantáziájában történnek meg. Természetesen elképzelhető, hogy valaki ösztönös tehetséggel, úgyszólván minden színészi előtanulmány nélkül filmen játsszék, azonban sikerre csak akkor számíthat, ha megtanulja a színészet alapelemeit és fokozatosan fejleszti tehetségét. Ehhez pedig komoly, elmélyülő és bizony nagyon sokszor verejtékes munka szükséges. Tapasztalat szerint az ilyen erőltetett felfedezettek hamarosan újra az ismeretlenség homályába hullnak vissza s nagyon ritka az olyan, aki verejtékes munkával, tanulással és főként tehetségével valóban sztár lesz. Naiv tévhit tehát, hogy jó rendező és kitűnő operatőr segítségével minden úgynevezett szép nő, vagy férfi ünnepelt filmszínészé válhat. A szép arc, a láb és széles váll hasznos adottság, de sohasem pótolhatja a tehetséget.

DÁLOKY JÁNOS

Bemutató a Nemzeti Színházban

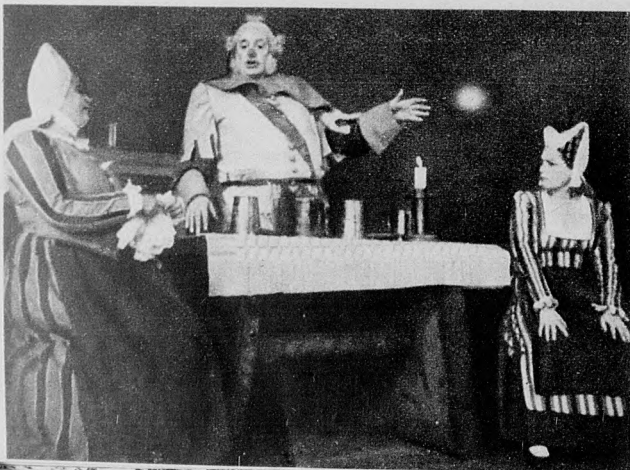
Nem véletlen, hogy a magyar színpadokon kétszer is hiába kísérleteztek Shakespeare „IV. Henrik” című darabjával, amelyet most a Nemzeti Színház egy estére vont össze és „Falstaff”-ra keresztelve mutatott be. Az eredetiben terjedős színpadi mű megokoltan és in-

dokoltan rövidült meg, mert a hosszúra nyújtott, történelmi keretből összeeskübált dráma bizony gyenge alkotása Shakespeare mesternek.

Egyetlen életre és színpadra való alakot teremtett az angol drámaíró ebben a darabjában: a hazudozó, szélhámos, sőt nyugodtan mondhatjuk, csirkefogó Falstaffét. Ezért az egy alakért tartotta érdemesnek a Nemzeti Színház az átdolgozást és a színrehozást. Ez többé-kevésbé sikerült is. Tudniillik az átdolgozás. Shakespeare két estét színültig betöltő gyenge darabjából írtak egy estére szólót, aminek legalább az az előnye megvan, hogy nem olyan hosszú.

Falstaff Jankó és hű szolgája: Lhotay Árpád, Matány Antal

IV. Henrik angol király, a fia és egy csomó lázadó főúr a tulajdonképpeni főszereplő, de a darab hőse Falstaff, aki a fiatal walesi herceg legbizalmasabb baráti köréhez tartozik, amíg az csak herceg. De meghal az öreg király s a fiatal hercegből V. Henrik lesz. Azonnal meg is tagadja Falstaff barátját. Egyben ez jelenti a drámai bukást, a tragédiát.

A gyenge darab előadása sem sikerült a legjobban. Lhotay Árpád nem tud megbirkózni Falstaff szerepével. De

Falstaff a hölgyekkel: Szabó Margit, Lhotay és Vándory Margit

ez nem az ő hibája. Nagyrészt az íróé, egy kis részben pedig azé, aki Lehotay Árpádra osztotta ezt a szerepet. Allítjuk azonban, hogy ebből a Shakespeare-figurából egyetlen másik színész sem tudott volna épkezláb, élő alakot formálni. A két női főszereplő, Szabó Margit és Vándory Margit nem kapott különösebb feladatot. Az öreg király szerepében Nagy Adorján színtelen volt. Apáti Imre lelkesen és tehetségesen játszotta a fiatal herceget, Pethes Sándor és Matány Antal két humoros figurája derűs, jó alakítás. Major Tamás is kitűnő karikatúrát ad egy részeges katona szerepében. Naszódi Sándor fiatalos lelkesedése nagy hasznára volt szerepének. A lázadók vezérért játszotta — hiba nélkül. Ujlaky László nevét kell még kiemelniük.

Fábry Zoltán erejét meghaladta a nagy feladat. Tehetséges rendező, de még hiány van a szükséges rutinnak, melylyel egy gyengébb darabot is elfogadhatóvá lehet — rendezési fogások alkalmazásával — tenni.

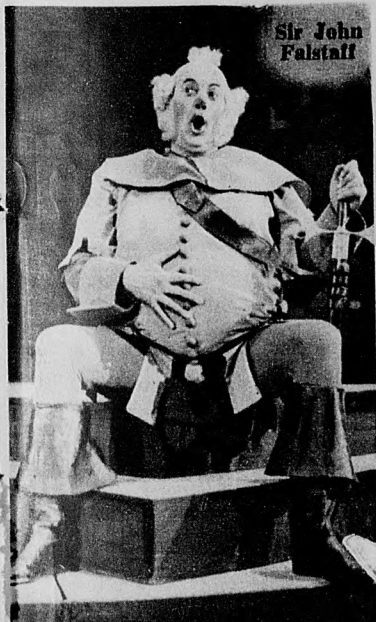
HARASZTOS ALBERT

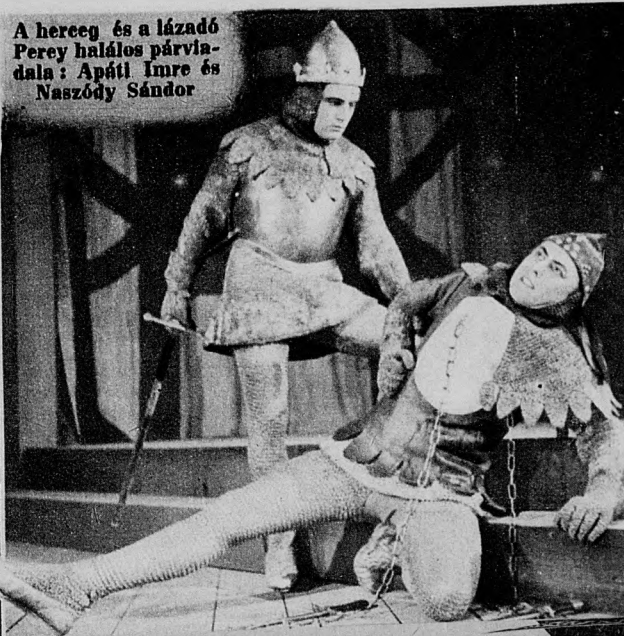
IV. Henrik utolsó órája (Apáti Imre, Nagy Adorján)

A fiatal herceg „baráti társasága”: Pethes, Major és az apród

Sir John Falstaff

A herceg és a lázadó Percy halálos párviadala: Apáti Imre és Naszódi Sándor

Csontos Gyula

Makay Margit

Mátray Erzsi

Somlay Artúr

ÖT KITÜNTETÉS – ÖT NYILATKOZAT

A hivatalos lapban megjelent hír, amely szerint a vallás- és közoktatásügyi miniszter előterjesztésére a Kormányzó Ur megengedte, hogy Csontos Gyulának, Makay Margitnak, Mátray Erzsinek, Somlay Artúrnak és Uray Tivadárnak a magyar színházi művészet szolgálatában szerzett érdemeikért elismerését adják tudtul. Ez a hír úgy a színházi világban, mind pedig a nagyközönség körében osztatlan meglepetést keltett. Öt, sok sikert aratott színészeiről van szó, akik életük javát a magyar szó, a magyar kultúra fejlesztésének szentelték.

Az első, akivel beszélgettünk, a magyar film Harry Baur-ja, Csontos Gyula, aki különben filmjein kívül arról nevezetes, hogy a néma, a szóltan beszélgetés híve, vagyis egyáltalán nem szól semmit s elzárkózik minden interjúadás elől:

CSORTOS GYULA:

— Nem szoktam nyilatkozni — kezdi.
— A kormányzói elismerésnek örülök. Előzőleg nem kaptam jelentést. Csak az újságokban olvastam róla. Hivatalosan még nem értesítettek.

MAKAY MARGIT:

— A hivatalos lapban megjelent közleményről már előző napon a minisztériumból értesítettek — mondja. — Kimondhatatlan boldog vagyok. Nagy elégtétel ez számára. Hiszen az utóbbi időben sokat dolgozom. Két szezonban kerekén félezer szereltem. Ebből több mint háromszázötven előadás esik a Kaland-ra és százötvennél több a Koncert-re. A Koncert-ben a közeljövőben különben Dayka Margittal és Timár Józseffel együtt vidéken szerepelek majd. Közben befejezik filmemet is. Jelenleg ezzel vagyok elfoglalva. Annýit elárulhatok, hogy Az egér a palotában című filmben a mozilátogatók nem fognak csalódni.

MÁTRAY ERZSI:

— Engem újságíró fiam értesített az örömhírről — lelken-dezi Mátray Erzsi. — Ő volt az első, aki gratulált. Egészen váratlanul ért ez a kitüntetés és mondhatom — őszintén örülök. Annál is inkább, hogy nincs sok színésznő, aki kormányzói elismerést kapott. A Nemzeti Színház örökös tagsága mellett ez a kitüntetés is igazolja, nem volt kár a színpadnak szentelni életem. Különben örökös tagságomat a Nemzetitől 1937-ben kaptam. Minden vágyam játsszani színpadon és természetesen szeretnék filmezni is.

SOMLAY ARTUR:

— Nagyon sokat beszélnek rólam az utóbbi időben. Azt, hogy ott hagytam a Vígszínházat és más színházhoz szorodtam, hogy darabot írjak és annak főszerepét az új szerződés értelmében én játszom. Ugy látszik a „jól beavottak” többet tudnak, mint én. Szeretik, ha valami újat mondhatnak, ami csak magáért a hírért érdekes. Ami pedig darabommal és új szerződéssel kapcsolatban most szárnyra kell, nem érdekes. Igaz, van egy színdarab, amit már évekkkel ezelőtt írtam, de ezt nincs szándékomban a közönség elé vinni. Ha valamely színház vezetője viszont érdeklődne iránta, lehetséges, hogy tárgyalási alapul szolgálhat. Kész tények azonban, határozottan állítom, nincsenek. Nyári szereplésem programja is rég elkészült már. Ha befejezem a Halálos csók című filmet, szó sem lehet — pihenésről. Hosszú idő óta tartozom a szegedi, a győri és a kassai közönségnek egy-egy vendégszerepléssel. Ami a kormányzói elismerést illeti, csak egy szót mondhatok: örülök.

URAY TIVADAR:

— Azt hiszem mind az öten, akiket ez a magas kitüntetés ért, csak a sajtó útján értesültünk a dologról. Kimondhatatlan öröm volt számomra. Annál is inkább, mert ezúton van 25 éve annak, hogy a színészi pályára léptem. Rengeteg szép szerepem volt nem is tudnám megmondani, hogy melyik a legkedvesebb. Ezek után most már annál szívesebben és annál nyugodtabban kezdem meg a nyári pihenést. Pesten maradok. (m. v.)

Uray Tivadár

JAJJ A SÁRI...

A „Vén diófa” négy slágerét énekli és táncolja Turay Ida, Bilicsi Tivadar és Pethes Ferenc

Márikámat énekeltem tegnap még a Hanglilba'

És ma, kérem, nem vagyok csak egy kis falusi liba.

Sex-appeal-em lepofoztam, már nem sex, csak fűf épil,

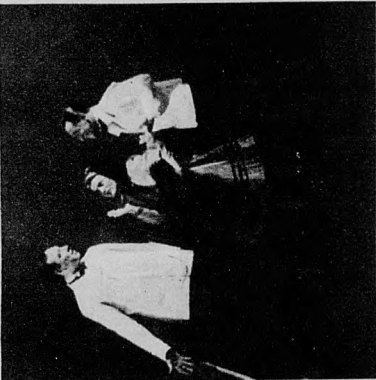
Eunyl baj a kis szívemnek ein wengl zu viel.

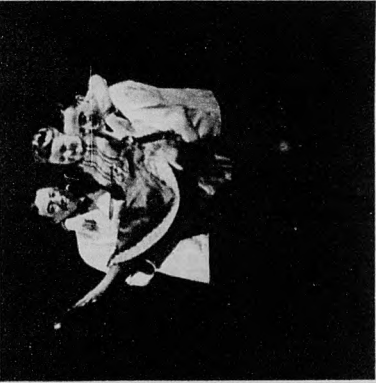
Jajj a Sári, jajj a Sári. Csak egy kis soroksári, millimári,

De a Sámi, de a Sámi Csuda mód tud az én szívemmel banni.

Ugy imádom magát, mint a fűvet a téhén, hogy egy kicsit Csak az a baj, hogy egy kicsit buta a szegény.

Jajj a Sámi, jajj a Sámi Gebe Gott, hogy szeressen énbélém

Millos: Poloveel táncok. Római Operaház

Tánc

A LÉLEK DALA

BESZÉLGETÉS MILLOS AURÉLLAL

Akik a fensőbbrendű táncot, Fokin, Nijinsky, Kreutzberg nevét ismerik, azok előtt nem ismeretlen a fiatal magyar Millos Aurél neve sem. A római operaház világhírű magyar balettmestere Márkus László meghívására most itt Pesten dolgozik, ő készíti el Beethoven „Prometheus teremtményei” című balettjét, melyet feltűnésteltően gazdag kiállításban először mutatnak be Budapesten. Elegáns, kissé szomorú arcú fiatalember Millos Aurél. Ahogy itt ül velünk szemben az Operaház balettmesterei szobájában, elgondolkozva nézi a kéken szállingó füstöt.

— Interjú? Boldogan beszélék munkámról, a cigaretta segít a gondolkozásban. Új segítség ez nekem. Néhány hónapja még nem dohányoztam, de közbejött az európai vihar. Egész sereget országot vesztettem, ahová hívtak. Ez egy kicsit megviseli az embert...

Harminchat éves. De harmincnak sem látszik. Balettjeit Rómától Londonig, New-Yorkig az egész világon mint a tánc legmagasabb megnyilvánulását üdvözlilik. Ennyi siker, ilyen fiatalon nem hagyja soha cserben az embert.

— Most, hogy Pesten vagyok, illendőnek tartom első-sorban az Operaház

Ilyen vagyok „et-vill”-ben

volt igazgatójáról, Radnairól megemlékezni. Ő látott meg 1932-ben Rómában a „Petruska” cimszerében. Azonnal Pestre hívott vendégszerepelni. Rómában rengeteget dolgozom, de mindig örülök, ha egy kicsit hazajöhetek. Micsoda egy mesteriség az enyém! Elégek benne teljesen. Olyan állandó fizikai és lelki kiállást kíván, amit nem csinálhat a végtelenségig büntetlenül az ember. De ez nem panasz. Valahogy az számomra a tánc, mint az ókor papi táncosainak. Val-

lás, a lélek éneke, hálája a Teremtő felé. Erről egyébként egy nagyobb könyvet is írok. Egyrésze már megvan. Ha kész lesz, három kötetben jelenik meg az anyag. Az első kötet a tánc filozófiája lesz, a második a tánc fiziológiájával foglalkozik, a harmadik a táncalkotással, a koreográfiával.

— A modern felfogás szerint az igazi táncos sohasem a zenére „táncol”. Mi a véleménye a tánc és a zene viszonyáról?

— Én nem a zenét táncolom, de a tánc feltétlenül ellentétje nálam a zenének. Azt a gondolatot igyekszem koreográfiáimban kivetíteni, ami a zeneköltő alkotásában

él. N
mint
remek
megm
szerin
tánc
is els
legalá
Grün
alkot
Vinci
dern
De C
becsü
Guszt
lisabb

kerül

remek
a vilá
írt. A
elvesz
elő.
Prom
Oper
balet

váro
Örül
külö
bale
zán

orsz
lenn
elő
jana
szág
mun
nap

él. Nincs magasztosabb feladat számomra, mint egy Monteverdi-, egy Bach-, egy Mozart-rekmű gondolatait, mélységeit táncban is megmutatni. Egyébként az én felfogásom szerint a képzőművészet közelebb áll a tánchoz, mint a zene. A tánc is, a piktúra is elsősorban vizuálisan hat. Fejlődésében legalább olyan nagy szerepe volt Matthias Grünewaldnak, az „Isenheimeri oltár” zseniális alkotójának, Michelangelo és Leonardo da Vinci alkotásainak, mint a zenének. A modern piktúra nagyjai közül Matisse, Picasso, De Chirico az eszményem. Nagyon nagyra becsülöm a magyar Pekáry Istvánt és Oláh Gusztávot, akiben Európa egyik legzseniálisabb díszlettervező művészt ismertem meg.

— Beszéljen valamit a nálunk színre kerülő „Prometheus teremtőménéi”-ről.

— Nagyon érdekes a története ennek a remekműnek, melyet Beethoven 1801-ben a világhírű Vigano balettjének hatása alatt írt. Az eredeti mű, Vigano koreográfiája elveszett és mind a mai napig nem került elő. Beethoven zenéjéhez én írtam az új Prometheus-balettet, mely 1940-ben a római Operában került először előadásra. Azóta a balett Németország és Olaszország nagyobb

mel, az a programom. Új baletteket is tervezek. Valami spirituálisat szeretnék megmutatni bennük, valami apokaliptikus — vihart, amely lecsendesül és megtalálja a világban kinn hiába keresett lelki egyensúlyt. Elég ez programmnak?

Programmnak? Életnek is. Művész, alkotó ember, zseniális egyéniség ez a fiatal magyar táncos. Nagy élmény találkozni vele a színpadon. Filozófus, muzsikos, festő és főleg hívó ember egy személyben.

GYÖRGY LÁSZLÓ

Ottília Radice és Ugo Dell' Ara a Millos-féle római „Prometheus” balettben

Mint a Petruska főszereplője

városában is szép sikerrel került színre. Örülök, hogy Pesten is bemutatthatom, különösen azért, mert az Operaház kitűnő balettkarával és tehetséges szólistáival igazán élvezet együtt dolgozni.

— További tervek?

— Budapestről visszamegyek Olaszországba. Két filmet forgatják odalenn. Ősszel a milanói Scalában készítem elő Bartók Béla „Csodálatos mandarin”-jának táncképeit. Milánó, Róma, Németország, a könyv, vendégszereplések, munka, munka és munka, tánc, tánc és tánc éjjel-nappal, minden percben, lélekzetem

— Egyik legkedvesebb művem Stravinsky „Tavaszi áldozata”-a Rómában

Millos Mozart Török indulójában
(Foto: Laub Juci)

tő felé.
yvet is
ész lesz,
anyag.
a máso-
a har-
iával.
az igazi
táncol”.
nyáról?
e a tánc
zenének.
ráfiáim-
tásában

„Nagyon bízunk Kolozsvárban“

— mondja Vaszy Viktor

Kolozsvár művészi és színházi életének egész frontján a zenei részérté idáig a legkevesebb kifogás. Mivel éppen a zenei élet a legkényesebb kultúróna, meg-

kértük Vaszy Viktort, a *Nemzeti Színház* zenei vezetőjét, hogy az évad vége felé Budapestnek néhánymondatos beszámolóban ismertesse az eddig elért eredményeket.

— A 22 éves román uralom nem tudta a gyökereit elnyesni Kolozsvár kultúrájának — mondotta, — és főleg a művészetek, így elsősorban a zene iránti vonzalmuk lett egyre szenvedélyesebb. A városnak szinte mindegyik rétegében megtaláltuk a fogyasztót, aki zenével táplálkozik. És akármennyit adtunk, mindig találtunk rá közönséget. Jól tudom azt is, hogy akármit és akárhogyan nem adhattunk: csak jót! A város ízlése kitűnő és ösztönszerűleg is megérzi, hogy egy produkció művészi céllal, tervszerűséggel és sok munkával kerül elébe. De a teljes munkaprogram megvalósítására több esztendő szükséges.

— Azt szeretném először megmagyarázni — folytatta nagy hévvel, — hogy miért van annyi fiatal tagja a színháznak. A fiatal művészyanyag, ha tehetséges, köztudottan fogékonyabb, hajlé-

konyabb, mint egy, gyakorlatba és morderba már beleszokott idősebb generáció. Olyan színházat kell tehát csinálnunk, amelynek tradícióját, stílusát magunk alakítjuk ki. Csak így tudom elképzelni, hogy egységes művészi irányban alakul ki a szerves és egészséges munkaterv és maga a technikai kivitelezés. Ez a kivétel érik aztán az idők folyamán és ha a fegyelem nem lazul, akkor el kell jutni olyan forrásponthoz, ahonnan egyetemes értékek gazdagítják az egyetemes kultúrát.

— Ilyen céllal mutattunk be az első évben 12 operát és balettet. Nem gondolok egy pillanatig se olyasmit, hogy az elkövetkezendő esztendő könnyebb lenne. Ne is legyen! Hisz a repertoár kialakításához több esztendő szükséges. Most bemutatuk *Verdi Aida*-ját és a *Traviatát*, *Puccini Toscá*-ját, a *Bohéméletet* és a *Pillangókisasszonyt*. A *Mozart*-évet a *Szöktetés a szerályból* jelezte, a *Rossini*-centenáriumot a *Sevillai borbély* ünnepelte. A *Bánk bán* felrészített ősförmáját is előadtuk, két balettet, egy *Bizet*-egyfelvonásost. Ezek között csak az *Aida* úgynevezett súlyos opera. Az adagolás tehát arányos volt. Ezért adtunk három nagyobb operettet is, a: *Denevért*, a *Mosoly országát* és a *Vígözvegyet*. Nagyon bízunk Kolozsvárban és a közönségtől kapott kölcsönös bizalmat igyekszünk megszolgálni az elkövetkező évadban is.

Két perc Bárczi Katóval

KARÁDY PARTNERNŐJE LESZ LEGKÖZELEBBI FILMJÉBEN

Bárczi Katót, a *Royal Revüszínház* fiatal művésznőjét öltözőjében kerestük fel, két jelenet között. A tükör köré elhelyezett fényképek sokasága mind azt bizonyítja, hogy a művésznő — fiatal éveit ellenére is — eddig igen sok szerepet játszott.

— Az ország minden jelentős színpadán felléptem.

Szeged, Kecskemét, Debrecen volt sikereim nagy átlomása. A vidék szerintem — mondja önérzetesen, megfontoltan — jó terep minden fiatal színész számára, aki tanulni és komolyan dolgozni akar. Magam is sokat játszottam. Operettben, prózai darabban egyaránt.

— Legkedvesebb szerepe?

— *Vihar az egyenlítőn*. Úgy hiszem, már minden modern darab főszerepét alakítottam. Magam sem emlékszem rá pontosan. Eljátszottam azonban a *János vitéz* női főszerepét is. Azután kerültem fel a fővárosba. Egy évvel ez előtt. A *Royal Színház* azonnal szerződtetett, azóta

is állandóan itt játszom. Igaz — gondolkodik — nem először. Már öt évvel ezelőtt felléptem a *Royalban* Vaszary: *Szerelmemről* szó sincs című darabjában.

— A film?

— *Nem ismeretlen út előttem*. Volt már jónéhány filmszerepben is részem. A legkedvesebb szerepet az *Utolsó dal*-ban kaptam. Ép most írtam alá egy új szerződést, amelynek értelmében Karády Katalin partnernője leszek. Úgy érzem, nekem való jó szerep lesz. Nemcsak a magyar filmesek, hanem az olaszok is ajánlattal kerestek fel. A római *Esperia*. Eredményre eddig még nem jutottunk.

A KULISSZA MÖGÖTT

Münchenben nemzetközi kulturális tartanak a német-olasz, német-bolgár, német-magyar, valamint az északi-, német-japán-, német-spanyoltársaságok rendezésében. A

ban nagy műsoros estét rendezett. Bodó Erzsé, Jámbor László énekelt és előadták Toronyi Gyulának, az Operaház örökös tagjának egyik rövid dramolettjét. Főszereplői vol-

tak: Lukács Margit, Koltay Gyula, Toronyi Gyula és a katolikus ifjak.

*

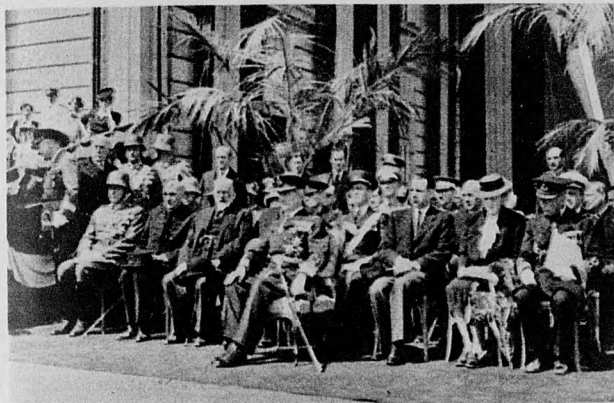
A Tolnay-stagionetársulat megkezdte nyíregyházi szereplését. A „Boronkay-lányok”-kal nyitottak s a további műsorban az „Ellák”, a „Kolosvári dórídó”, a „Gyergyói bál” és a „Kétezerpengős férfi” szerepel.

*

Rosita Serrano, a világhíres chilei koloratúrénekesnő rövidesen Budapestre érkezik és két hangversenyen mutatkozik be a magyar közönségnek.

*

Pogány Ö. Gábor dr., lapunk képzőművészeti munkatársa „Nagymesterek művésze” és „Mai magyar szobrászat” címmel előadásokat

A Kormányzó úr az elsúlygyedti „Ungvár” gőzös hősi halottainak emlékműveleleplezésén

(Kovács kép)

nemzetközi kulturális minden egyes napja az egyes nemzetek kulturális teljesítményeit színielőadások, költői művek, valamint olasz, bolgár, magyar, spanyol, japán zeneszerzők szerzeményeinek bemutatása keretében ismerteti. A magyar kultúralfilmalkotásokat is külön előadások keretében mutatják be.

*

A vesztfáliai Münster városában német-olasz zenei ünnepségeket rendezett. Az ünnepségek, melyeknek rendezésébe az egyetem, a városi színházak, a művészegyesület és más kulturális szervezetek is közreműködtek, május 17-ig tartottak.

*

A Katolikus Legényegylet a Magyar Művelődés Háza-

Az „Ungvár” gőzös hősi halottainak emlékműveleleplezésén (Kovács képek)

előadást tart az egyik nagyruházzal állandó képzőművészeti bemutatója új anyagának az ismeretelésére.

*
A debreceni Csokonai Színház igazgatója: Beleznay Unger István. A Szegedi Színház sorsáról még nem döntöttek.

*
Muráti Lili nem kötött éves szerződést az Andrassy Színházzal a jövő szezonra. Ugy látszik, nagyon kifáradt ebben az évadban a rengeleg fellépéstől és ennek tanulságai alapján csak százhusz estét

Manjika hazájába. Somogyi Nusi pár napra vendége a zágoni Kiss-kuriának. Természetes, hogy a nyári operett próbáiról, melyek már nagyban folynak az Erzsébetvárosi Színházban, csak nagy-nagy könyörgésre engedte el őket Erdélyi Miska, de — elengedte.

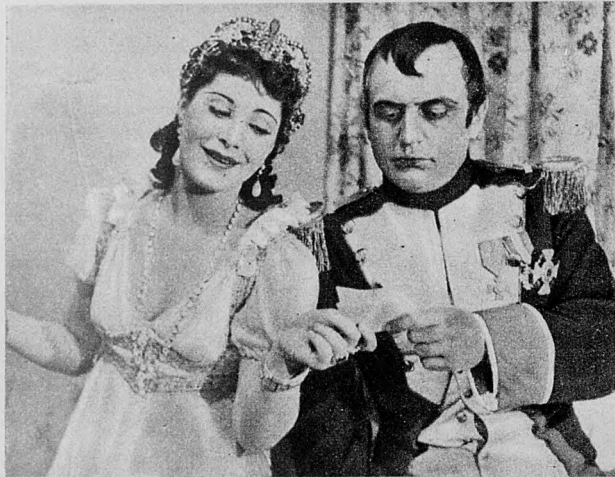
*
A Fővárosi Operettszínház szezonzáró operettjének nagy sikerét mi sem bizonyítja jobban és szebben, mint az a tény, hogy szombaton a rádió is közvetítette az előadást. Így nemcsak a fővárosi kö-

Major Blanka hegedűművész nő szép sikerrel szerepelt a rádióban (Belvárosi foto)

Fényes Aliz nem játszik a Vtgszínház új darabjában, a „Csigaház”-ban és ezért ráér mostanában vidékre is járni. Első vidéki „vendégszerepét” Naggyáradon játszotta, szülővárosában. A közönség nagy szeretettel fogadta Fényes Alizt.

*
A Petőfi Társaság ülésén mutatta be ifj. Hegedüs Sándor legújabb darabjának egy részletét. A darab címe: „Színitanoda”.

Otty Magda és Apáthy Imre a Magyar Művelődés Háza „Szókimondó asszonyság” előadásán (Merei kép)

vállal a következő színházi évben. Június 16-án pedig Berlinbe indul, ahol megkezdí német filmjének felvételeit.

*
Karády Katalin legújabb filmje, a „Halálos csók” már befejezése felé közeledik. A pasaréltíuti filmgyár emberei az eddig levelített részletek alapján biztosra veszik ennek a legújabb Karády-filmnek is a sikerét.

*
Kiss Manji és Somogyi Nusi néhány napra „megszökött” Budapestről. Repülőgépen utaztak el Zágonba,

zönség, hanem a vidékiek is gyönyörködhetnek Kosáry Emi és Déry Sári elbűvölően szép hangjában.

*
A kritika és a közönség egyhangú elismeréssel fogadta Bibó Lajos „Hibások” című drámáját a Nemzeti Színházban. Az előadásokra már napokkal előbb eladják az összes jegyet. A nagy érdeklődésre való tekintettel a Stádium könyvtalokban is kiadta a „Hibások”-at.

Manják Livia nagy sikerrel énekelte Rigoletto Gildáját a Magyar Művelődés Házában (Benő kép)

A Pesti Színház és a Royal Revüszínház a jövő hónapban már nem tart előadást. Megkezdí nyári szünetét.

Szelezcky Zita befejezte galyatelői pihenését. Hazajött Pestre, de egyelőre a szüleinél lakik, mert a villában átalakításokat kell végezni. Zita kipihente magát s most már nem marad téllenül. Tárgyak Az egyik magánszínházunkkal, melynek jövőévi engedé-

Muth Lili, a fiatal költőnő új verskötetével jelentkezett (Fekete foto)

lyese a legnevesebb zeneszerzőink közül való. Nem nehéz tehát kitalálni, hogy melyik színházzal tárgyal Szelezcky. Megtörténhetik tehát az a szenzációs eset, hogy mongolarcocskájú kedvencünk operettjére lép legközelebb színpadra.

A filmszínész-operaházi tag még nem döntött. Megtrtuk ugyanis, Fényes Szabolesz-retné nyilóoperettjének főszerepét Sárdy Jánossal eljatszani. Sárdy azonban csak úgy vállalhatja a vendégszerplést, ha az Operaház igazgatója erre megadja az engedélyt.

A Leventék Színjátszó Társasága az Uj Magyar Színházban előadta Gyallay Domokos „Kolozsvári ötvösök” e. darabját (Merei kép)

Warga Livia énekel a Filharmoniai Társaság Barátainak zártkörű kamarazenekari hangversenyén (Kovács kép)

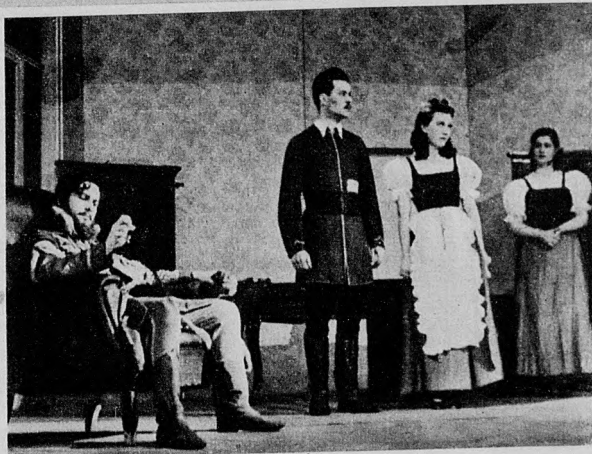
Petheő Attila meghalt

Mély gyásza van a magyar színjátszásnak: Petheő Attila, a Nemzeti Színház művésze meghalt.

Nemesak a színházi világ körében ért mindenkit igen fájdalmasan a kítűnő művész halálának lesújtó híre, a közönség is mély részvétellel tisztelgett a ravatal előtt.

Petheő Attila Székelyföldről került a fővárosba. 1891-ben született Székelyudvarhelyen. Iskoláit is itt végezte. Színészpályáját a Rákosi Szió-iskolában kezdte és 1910-ben a Magyar Színházhoz szerződött. Hareólt a világháborúban. Igen vitézül, mert több kítüntetést is kapott. Négy évig is Belvárosi Színház bonvivánja volt, majd 1922-ben a Nemzeti Színházhoz szerződött, melynek örökös tagjául is kinevezték. Legnagyobb sikereit „A híd” Széchenyi Istvánjának, „Déryné Iflasszony” Szepesi Theodorjának és a „Te csak pipálj, Ladány!” Vinez Józsefének alakításával aratta.

Az utóbbi időben már ritkábban szerepelt. A betegség a tüdejét támadta meg. Néhány nappal ezelőtt állapota igen súlyosra fordult. Kórházba kellett szállítani. Az orvosok már nem segíthettek rajta: péntek délután a János-szanaszatórium hófehér kórházi ágyán örökre lehúnyta a szemét.

KOCKÁS FILMKRITIKÁK

A DÉLIBÁB minden befolyástól mentes őszinte véleményt közöl a bemutatott filmekről. A filmeket a kocka pontjaival osztályozzuk. Minél jobb a film, annál több pontot kap. Hat pont a legjobb osztályzatot jelenti, egy pont a legrosszabbat. Kétszer hat pontot csak a legtökéletesebb filmeknek kaphat.

LÉLEK- KUFÁROK

Lenyűgöző!

Teljes művészi és anyagi felkészültséggel vezet el ez a film az első világháborút megelőző időkbe, amikor a monarchia úgynevezett aranykorát élte s megdöbbentő realitással eleveníti meg az akkori liberális korszak gazdasági rendszerének fonákságait, amelyek azután az egész rendszer bukásához vezettek. Korhúséggel, filmszerűen és lenyűgözően érdekes felépítésű történet keretében mutatja be egy nagy textilvállalat vezérigazgatójának lelkiismeretlen manipulációit. Ez az ember, hogy mérhetetlen vagyont gyűjthesse, nem riad vissza semmitől, ravaszságos félrevezetésekkel, társadalmi összeköttetések és a züllött politikai erkölcsök kihasználásával igyekszik célját elérni s nem törődik azzal, hogy az iparosok százezreit tönkreteszi. Maró szatírával s hallatlanul mulatságos jelenetek sorozatában rajzolja meg a bécsi kereskedelmi minisztérium belső életét s az élet-halálra menő gazdasági küzdelem előterében egy kedves, bájos szerelmi regényt bonyolít le.

Egy sereg elsővonalbeli színész nyújt kitűnő alakítást a páratlanul érdekes és tanulságos, eleven és mulatságos filmben, amely mindenki számára sokáig emlékezetes marad. (K.)

MI KETTEN

Svéd film

A „Félvér” című, számunkra teljesen újszerű, eredeti, szép skandináv film után azt vártuk, hogy az új svéd film szintén hoz valami különös élményt számunkra. Ez nem következett be s éppen ezért némi csalódást éreztünk annál is inkább, mert az utóbbi időben sok hírt hallottunk a svéd filmgyártás magasrendűségéről. Ez a film a fejlődésnek még csak kezdetleges állapotát jelenti, bár az a gondolat, amely a történetben kifejezésre jut, örökszép és mélységesen emberi. Egy fiatal házaspár sorsáról van szó, akiknek boldogságát egy váratlanul ébredő szenvedély megzavarja, mielőtt azonban a házasság katasztrófája bekövetkeznék, megszületik a gyermek és minden rendbejön. Az egyszerű, de megható filmtörténetet igen jó színészek tolmácsolják, élükön a „Félvér”-ből már ismert Signe Hasso-val és Stuve Lagerwald-dal. (K. I.)

ÉDESAPÁM

Svájci film

Nem sikerült túlságosan a svájci filmgyártás bemutatkozása. A franciás filmgyártás technikai és rendezési fogásait igyekeznek utánozni, de ez csak a lényképezésben sikerült bizonyos fokig. A téma oroszos, de valami speciális svájci átdolgozásban. Egy törvénytelen születésű kislőről van szó, aki megtalálja az édesapját és megalakítja a családi tűzhelyet. Közben néhányszor jól elverik, ami szinte szadisztikussá teszi a filmet. Nem lehet azért bizonyos érdemeket megtagadni a svájci debütánstól: a drámai mag jó, a színészek kitérők és rokonszenvesek, különösen a gyermekszínész fog nagyon tetszeni a pesti közönségnek. Ha másért nem, azért nézzük meg, hogy lássunk végre egy svájci filmet is. (h. a.)

MI KETTEN

Ebből a filmből megtudhatjuk, hogy milyen magas színvonalat ért el a svéd filmgyártás. Egy fiatal pár szerelmi történetén keresztül megismerjük a svéd polgári élet előttünk ismeretlen világát. Az asszony szerepét Signe Hasso játssza, akit a „Félvér”-ben már láttunk, a férjet pedig egy kitűnő svéd színész, Sture Lagerwald. Ők ketten igazolják előttünk, hogy mit tudnak a svéd filmszínészek!

Édesapám

„Édesapám“ címmel érkezett el Magyarországra az első svájci film. Realisztikus, szívbemarkoló cselekménye, élethű alakjai új levegőt árasztanak. Egy hatéves kisfiú viszontagságos életét vetíti elénk biztos

Az apa és kisfia első találkozására

Komoly családi tanács a vendéglősnél

Farsang felvonulás a kis svájci városkában

kézzel a rendező — társadalmi előítéletek, intrika és sok könny közül terelődik végre a kis Mátyás élete a rendező mederbe. Kedvessége, aranyos mosolya hosszú évek haragja után újra összebékíti a szülőket. Gonosz mostoha szerepében egy egészen különleges színésznőt ismerünk meg — Walhunga Gmürt.

mmel
gyar-
sváj-
ikus,
cse-
let hű
leve-
Egy
vi-
életét
biztos

zó —
dítéle-
s sok
tere-
a kis
a ren-
Ked-
os mo-
évek
újra
szülő-
ostoha
y egé-
es szí-
erünk
hunga

ASSZONY A KATEDRÁN

A bájos Jenny Jugo egy számtantanárnőt játszik az új Léna —DFE-filmben, akinek a mulatságos bonyodalmak során ellenfelévé válik a férfikollégája, mert nem hisz a nő tudományos hivatottságában. Mikor a tanárnő feltűnő tudományos eredményeket ér el, a tanár is beadja a derekát s mindketten rájönnek arra, hogy eddig csak azért ellenségeskedtek, mert szerelmesek voltak egymásba. A kedélyes, hangulatos filmben a szeplős, tompaorrú Hans Richter is játszik.

Művész mint rokon

A pesti színészvilág kedvencei sokszor nyilatkoztak önmagukról. Most bemutatjuk őket rokonságuk, hozzátartozóik szemüvegén keresztül. Ime a véleményük:

P. MÁRKUS EMILIA, MINT NAGYMAMA

Nijinszky Tamara mondja:

— Sajnos, nagy szerepeiben nem volt alkalmam nagymamát látni. Mindössze kétszer láttam színpadon: a „Stuart Mária”-ban és az „Egy pohár víz”-ben. De ezek is mély nyomot hagytak bennem. Viszont otthon gyakran találkozom nagymamával, a művésznővel. Néha elmond nekem egy-egy jelenetet a *Romeo és Juliából*, a *III. Richárdból*... Valamennyi szerepet hibátlanul citálja és én csak hallgatom és igyekszem egy kicsit tanulni tőle... Egyébként fellépéseim előtt nagymama is velem drukkol, sőt azt hiszem, ő még jobban izgul, mint én. Nem szól bele, hogy csináljam, egészen magamra hagy, de hogyha néha tanácsot kérék tőle, akkor közli az ő felfogását és remek meglátásait.

MURÁTI LILI, MINT FELESÉG

Vaszary János mondja:

— Nekem többféle szemszög-ből van alkalmam látni Mu-

ráti Lilit és mindenféleképpen szeretem. Mint író: mert lehet rá darabot építeni. Mint igazgató: mert bejön rá a közönség. Mint férj: mert megkeresi a ruháira valót és nem kell zsebpénzt adnom. Egyébként rettentően kényes a helyzetem, mert mint férj, természetesen nem szeretem a tömegnek mutogatni a feleségemet, mint igazgató pedig ez a céloim és feladatom. Ezen tehát úgy segítek, hogy sohasem ülök be mint férj a színházamba, amikor Lili játszik. Csak mint igazgató!

VASZARY PIRI, MINT TESTVÉR

Vaszary Gábor mondja:

— Vannak az életben szerelmeseink, esetleg házaspárok, akik egyáltalán nem illenek egymáshoz. Az ember nem érti, hogy kerültek ezek össze, pestiesen „mit esznek ezek egymáson?” Ilyenekből lesznek a legjobb házasságok. Namármost. Egy művész ad ovo nem való senkihez, egy művésszel együtt élni a legnehezebb dolog. Mert az a művész szeszélyes, annak a művésznék rendszerint nincs jelleme. Nem jellemtelen, csak olyan, mint egy üres pohár, amelybe bele kell tölteni a különböző szerepeket, illetve jellemeket. Egy művész éppen ezért felelőtlen... Én rendszerint három fajta felelőtlenéssel különböztem meg. A gyerek, a részeg ember és az örüll felelőtlenéget. Most térjünk rá a tárgyra: Pirit úgy tekintem, mint egy részeg, örüll gyereket. Ettől eltekintve imádom.

PETHES SÁNDOR, MINT UNOKATESTVÉR

Pethes Ferenc mondja:

— Sanyi kellemes rokon. Unokatestvéri minőségben nem

is igen találkozunk, csupán — családunk hagyományai szerint — temetésekben. Máskor mint művész, vagyis mint kolléga és barát jövök össze vele. Igen, ez Sanyi legnagyobb érdeme, hogy nem érzem rajta a rokonságot. Mint kolléga pedig a legaranyosabb pajtás. Remélem, a jövőben még gyakrabban lesz szerencsénk egymáshoz jölni és színpadon egyaránt!

RÖSLER ENDRE MINT FÉRJ

Sennyei Vera mondja:

— Előre kijelentem, hogyha Bandit kell díszérnem, minden hely kevés lesz nekem! Meg tudnám tölteni az egész lapot! Mert Bandi valóságos mintaférj. Pontosan olyan, amilyennek az asszonyok az ideális házastársat elképzelik. Ha későn jövök haza a próbáról vagy előadásról, sohasem morog, mindig megvár az ebéddel és a vacsorával és mindig jó-

kedvű. Mint művész, rajongok érte. Azt esodálom benne a legjobban, hogy a legsúlyosabb és a legkönnyebb operákat képes énekelni.

PÜNKÖSTI ANDOR A MÁRKUS-PARKBAN

Csaknem egyszerre léptünk Pünkössti Andorral az irodája ajtaja elé. Be se mentünk a nagy íróasztal és bársonyfotelek közé s csak úgy álltában indokolta meg háromnapos távollétét:

— A Dunántúl voltam és a Tiszántúlon — mondotta mellénk szegzett kérdésünkre, — mert utalni kell a felfedező utakat. Színészutánpótlásra van nekem is szükségem — mint minden pesti színháznak, — tehát vállalom kell és merem is vállalni a színészutánpótlással, színészgenerációk nevelésével együttjáró nagy munkát és kockázatot. A pesti közönség némileg hozzászólt a sztárrendszerhez. Most szeretném bizonyítani azt, hogy nemcsak sztárrendszerrel lehet boldogulni, de fiatalokkal

is, akiknek tehetsége önmagától kiharcolja majd a név márkáját is.

— Első felfedezésem még elutazásom előtti napon történt, amikor lársulatlan tagjai közé szerződöttem Iloray Katalint, a Danielle Darricux és Hepburn-keverék ifjú hősnőt. Egyszer-kétszer látták a pestiek, most láthatják majd többször is s biztos, hogy örömmel fogadják tehetséges jütékat és érdekes nőiségét. Dunántúli kirándulásom is eredményes volt. A Galetta-társulattól szerződöttem azt a nagyon esinos fiatal színészt, aki külsejében Timár József-szerű bonviván lehet: Sós Lajos a neve. Turay Idát 100 estére kötöttük le klasszikus darabokra, többek között a „Makrancos hölgy“-re és a „Vizkereszt“-re.

— Nyarát mivel tölti?
— No, nem nyaralással! A „Párizsi expressz“ című francia zenés vígjáték rendezését vállaltam Erdélyi Mihály felkérésére, a Márkus-parkban. Június 20-án már premier! (63)

Bánky Róbert

a Sziget Színpad igazgatója!

Váratlan fordulat állott be a szigeti szabadtéri játékokkal kapcsolatban. A Kamara által kijelölt igazgató, Podmaniczky Félix báró visszaadta az engedélyt, mivel tőkésével nem tudott megegyezni és a próbákat már vitéz Bánky Róbert igazgatójával kezdik meg. Valószínű, hogy a szerepek nagyrészt az Új Magyar Színház téli társulatának sztárjai fogják játszani.

A kerepesi temetőben nagy részvétellel temették el Pethő Attilát, a Nemzeti Színház kiváló művészt (Kovács-kép)

Tábortüzet

és katona-majalist

rendezett az I. hadtest karpaszományos számvívői tanfolyama. Monostory Gyula ezredessel az élén a tisztikar és mintegy ezeröttszáz néző taposolta végig a katonai humorral és bajtársi szívvvel összeállított műsort. Közreműködött a kívánsághangversenyen nagy sikerrel bemutatkozott százhusz tagú katonakórus is Volly István vezényleésével. A tiszta jóvedelmet az orosz haretéren küzdő bajtársaiknak juttatják el.

„NYÁRI MURI“ A VIDÁM SZÍNHÁZBAN

Az állóvagy és a csapodár anyós (Kóváry Gyula és Kőkény Ilona)

A bakfis és az író-orvos (Török Hona és Szentgyörgyi Tamás) (Kovács-kép)

MAGYAR RÁDIÓMŰSOR

H É T F Ő

június 1

BUDAPEST I.

6.40: Ébresztő. Torna.

7.00: Hírek. Hanglemezek. 1. vitéz Marton Béla: Nemzeti munkaközpont induló; 2. de Fries Károly: Vízionlátásra hadnagy úr, indulódal (Kovács Kálmán verse, Kelly Anna); 3. Lanner: Udvari bál táncok, keringő; 4. a) Édesanyám nem tudok elaludni; b) Elég nagy a bihari határ; c) A-dur csárdás (Pertis Pali cigányzenekara); 5. Fiala János: Magyar induló; 6. Boczonádi Szabó Imre: Tulipános a szüröm gallérja (Kalmár Pál); 7. Murgács Kálmán: a) Hosszúlábú golyó; b) Mindig mondtam veszedelmes a lány; c) Jegenyefák nem nőnek az égig (Magyari Imre cigányzenekara); 8. Récei Gyula: Hiába imádlak, hiába szeretlek (László Imre); 9. Fígedy Sándor: Toldi-induló; 10. Johann Strauss: Egy éj Velenceben, dal (H. E. Groh); 11. Siede: Fátyol és csipke; 12. A szigeti leány, japán dal; 13. Richter: Gránátos induló; 14. Lake: A madarasboltban; 15. Lehár: A mosoly országza, Su-Gsong belépője (Franco Lary); 16. de Sylva: Gitárszólo; 17. Elégek érted, bulgár népdal (guszlakorus); 18. Török János jubileumi induló.

10.00: Hírek.

10.15: Sovinszky László szalonzenekara. 1. Waldteufel: Éljen a tánc, keringő; 2. Kéler Béla: Olasz színjátéknyitány; 3. Dostal: Bécsi operettegyveleg; 4. Pécsi József: Keleti esküvő; 5. Boulanger: Avant de mourir; 6. Lehár: Kék mazur, egyveleg; 7. Joshitomo: Perzsa ünnepi induló; 8. Rostagni: Tarantella.

11.10: Vízjelzőszolgálat.

11.20: Hangszerszólók. 1. J. S. Bach: Két menüett és gigue a B-dur partitúrából (zongora: Walter Gieseking); 2. Purcell—Wood: Trombita- andalgó; 3. Vivaldi: Largo az a-moll versenyből (négy hegedű és zenekar); 4. Durante—Madami: Tanc.

11.40: „Valaki elment.” Emlékezés dr. Czeke Mariannra.

12.00: Harangszó. Himnusz.

12.10: Rendőrzenekar. Vezényel Szöllösi Ferenc. 1. Donizetti: Az ezred leánya, nyitány; 2. Eisemann Mihály: Táncegyveleg; 3. Popy: Galopp a „Nalett-szvit”-ből; 4. Lehár: A vig özvegy, részletek; 5. Métra: Szerenád-keringő; 6. Müller—Szöllösi: Damjanich-induló. Közben

12.40: Hírek.

1.20: Időjelzés, vízállásjelentés.

1.30: „Honvédelnk üzennek.” Vöröskereszt rádiószolgálat.

2.00: Szalonütös. 1. Dzielwior: Induló; 2. Szántó Jenő: Balalajka; 3. Ernst Fischer: Szerenád a lugasban; 4. Siposs Antal: Kuruc tánc; 5. Lehár: Szép a világ, keringő; 6. Kemény Ákos: Rondo.

2.30: Hírek.

2.45: Műsorismertetés.

3.00: Ártolyamhírek, árak.

3.20: Fűvőzenekar. 1. Weber: Oberon, nyitány; 2. Rossini: Mosé, induló; 3. Borodin: Igor herceg, baletzene; 4. Godfrey: A szölista öröme; 5. Hanfstaengel: Gyászoló ifjúság; 6. de Nardis: a) Pastorale; b) Szerenád; 7. Orlando: Keleti induló; 8. Behling: Szilva-keringő; 9. Rivala: A vörös ördögök; 10. Gidulni: Polka (Cita di Corato zenekar); 11. Nápolyi emlék, tarantella; 12. Szimfonikus induló.

4.15: „Árvizek.” Irta: Timaffy László dr.

4.45: Időjelzés, hírek.

5.00: Szlovák és ruszín híradás.

5.15: „Mindnyájunk gondjai.”

5.30: Malesiner Béla jazz-zongoraszám.

5.50: „Szép magyar novella.” Mikszáth Kálmán elbeszélései.

6.10: Zsiga Ernő cigányzenekara muzsikál.

6.45: „A magyar könyv.” Ravasz László dr. református püspök előadása.

7.00: Magyar, német és román híradás.

7.20: „Ujabb adatok Körösi Csoma Sándorról.” A közvetítést a Tudományos Akadémia könyvtárszobájából vezeti Budinszky Sándor.

7.35: A Filharmoniai Társaság hangversenyének ismertetése.

7.40: A Filharmoniai Társaság rendkívül hangversenyének közvetítése a Magyar Művelődés Házából. Vezényel Franco Ferrara. 1. Rossini: Az olasz nő Algírban, nyitány; 2. Muszorgszkij: Egy éj a kopár hegyen; 3. Martucci: Novelletta; 4. Richard Strauss: Till Eulenspiegel vídám csínyjei; 5. Dvorák: V. szimfonia (e-moll, Az új világ).

9.40: Hírek.

10.10: „Üzen az otthon.” A Vöröskereszt bajtársi rádiószolgálat.

11.00: Német, olasz, angol, francia és finn híradás.

11.25: Magyar nóták. 1. Sándor Jenő: Vadvirágos erdő szelén (Mindszenti István); 2. Kádás György: Fehér seelyem csipkészlő (László Imre); 3. a) Mészáros Pál: Kint lakom én Kisperjénen (Csabi Ödön verse); Kertem alatt faragnak az ácsok, népdal (Cselényi József); 4. Vitéz Kókay István: Sose vagyok józan (Kalmár Pál); 5. Teghze-

Gerber Miklós: Gyógyítgatom a lelkeket (Sághy Ilona verse, László Imre); 6. Kéler—Adorján: Csendül a nóta (Utry Anna); 7. Eröss Béla: Hogyha lát is nap-nap után (Cselényi József); 8. Hlatky Endre: a) Ezt az utcát hogyha járom; b) Betyáros kis kalapom (Ráday László); 9. Göndör József: Hej, cigány, hallod-e (Cselényi József); 10. Hevesi József: Mecseki csárdás (Szondy verse, Kalmár Pál).

12.00: Hírek.

BUDAPEST II.

6.30: Német nyelvoiktatás.

7.00: Budafoki Dalárda.

7.25: „Ezer magyar törvény.”

Rácz György dr. előadása.

7.40: Franck Caesar: Szimfonikus változatok zongorára és zenekarra (Walter Gieseking és szimfonikus zenekar).

8.00: Hírek.

8.10: Dávid Iván elbeszélései.

8.40: Szórakoztató zene. 1. Robrecht: Straussól Ziehrerig, operettegyveleg; 2. Cardillo: Catari, Catari, olasz dal (Enzo de Muro Lomanto); 4. Molloda—Rey: Régi emlékek, tangódal; 5. Rimszkij-Korszakov: Rózsa és fülemile, dal (Tito Schipa); 5. Schwartz: A esendes völgy; 7. Romberg: Bécsi éjtszakák, egyveleg; 8. Fényes Szabolcs: Száz hófehér virág, dal (Szabó Miklós); 9. Szabados Béla: Bolond Istók — Boriska dala (Tamás Ilonka); 10. Huszka: Bob herceg — Dal az első szerelmes csókról (Falvy Mihály); 11. Sarasate: Cigányosn (Gézy Barnabás zenekara).

9.35: A Filharmoniai Társaság hangversenyének folytatása.

10.10: Olasz dalok. 1. Lama—Bovio: Parole, nucente; 2. 2. Cunzo—Fusco: Dal; 3. Capolongo: Álomképek, nápolyi dal; 4. d'Annibale—Bovio: Nápolyi dal; 5. Mascheroni—Mendes: Vincere, induló.

10.30: Buttola Ede tánczenekara játszik.

KASSA

6.40: Budapest I. műsora.

9.00: I. rész: Vittorio Parisi nápolyi dalokat énekel. II. rész: Píknik Mackó kománál.

10.00: Budapest I. műsora.

11.40: Magyar és szlovák híradás.

12.00: Harangszó a Dömből. Rákóczi fohásza, himnusz.

12.10: Budapest I. műsora.

5.15: Steller Mária énekel zongorakísérettel.

5.40: „Hogyan választották Rákóczit erdélyi fejedelemmé?” Dr. Heigl László előadása.

6.05: A kassai szalonzenekar műsora.

7.00—végig: Budapest I. műsora.

RÖVIDHULLÁM EGÉSZ HÉTEN Éjjel 1—2.54 óráig 32.88 méteren.

K E D D

június 2

BUDAPEST I.

6.40: Ébresztő. Torna.

7.00: Hírek. Hanglemezek. 1. Potuzsnik—Pazeller: Manilovainduló; 2. Eilenberg: Kis koboldok; 3. a) A mellényem begombolom; b) Elment Jüles a vásárra; c) Nagy a feje, búsuljon a ló; 4. Veni—Lira: Életvidámság, keringő; 5. Schultze—Stoeppler: Induló (ének); 6. Daloló honvédek: a) Hazunk előtt kedves édesanyám; b) Sej, liba, liba (MÁV Magyarországi férfikara, vez. Rajter Lajos); 7. Eröss Béla: Ne gondold, hogy az a tavasz (Ráday László); 8. a) Túl a Tiszán van egy város, Beregszász; b) A kisasszony Pozsonyban; c) Kiskomárom, Nagykomárom (Kubányi György); 9. Oláh Kálmán: Csak tehened bíztam (Korányi verse, Lontay Rajner László); 10. Fricsey Richárd: Kis angyalom; 11. Liszt: XI. magyar rapszódia (zongora: Alfred Cortot); 12. de Curtis—Bovio: Mandulinata, nápolyi dal (Rosetta Ferlito); 13. Lorey: Alpisi dal (Hans Busch zenekara); 14. Arona: San Giusto harangjai (Tito Schipa); 15. a) Boleráz, bole-raz; b) Annuskám, lelkem, szlovák népdalok (Göndör Józsa); 16. Delettre: Départ, dal (Lucienne Boyer).

10.00: Hírek.

10.15: Operettársulatok. 1. Suppe: Pique Dame, nyitány; 2. Planquette: A cornevillei harangok, dal (Talamo és korus); 3. Lehár: A cárevecis, részletek (ének: Martiza Wulf és Hugo Welfing); 4. Jones: A gesák, részletek (Orosz Júlia és Laurisn Lajos); 5. Eise-mann Mihály: Zsákbamaeska, részletek (Rosl Seegers és Helfenstein); 6. Kacsóh Pongrác: János vitéz — Kék tó, tisztató; b) Kukorica közt születtem, dalok (Kálmár Pál); 7. Buday Dénes: Csárdás (Szilágyi verse, Honthy Hanna); 8. de Fries Károly: Ne szólj — „Ilyenek a férfiak” c. operettből (Angyal-Nagy Gyula); 9. Buday Dénes: Lehet könny nélkül sírni, keringő (Honthy Hanna, Halász Rudolf verse).

11.10: Vízjelzőszolgálat.

11.20: Füzessy Emília énekel.

11.40: Dívattudósítás.

12.00: Harangszó. Himnusz.

12.10: Rádiózenekar. 1. Gebhardt Rio: Az infánszó születésnapja, nyitány; 2. Stolz: Dunai álmok, keringő; 3. Farkas Ferenc: Tarantella; 4. Huszka: Délibábos Hortobágyon; 5. Bágya András:

Slowfox; 6. Ernst Fischer: Nyári utazás. Közben:

12.40: Hírek.

1.20: Időjelzés, vizállásjelentés.

1.30: „Honvédeink üzennek.”

A Vöröskereszt bajtársi rádiószolgálat.

2.00: A Székesfehérvári Szent István 3. honvédgyalogezred zenekara. Vezényel Helényi Gyula. 1. Seregi: Székesfehérvári vegyesdandár induló; 2. Csajkovszkij: Fedora, nyitány; 3. Lehár: A mosoly országa, egyveleg.

2.30: Hírek.

2.45: Műsorismertetés.

3.00: Arfolyamhírek, árák.

3.20: Suki Tóni cigányzenekara muzsikál.

4.10: Gyermekdelután. „Apuka virágai.” Hangjáték. Irta és vezeti Kilián Zoltán.

4.45: Időjelzés, hírek.

5.00: Szlovák és ruszin híradás.

5.15: „Magyar könyv a sátor alatt.”

5.35: Táncezen.

6.10: „Lenin előfutárja.” Irta Balla Antal dr.

6.25: Szórakoztató zene. 1.

Keringőegyveleg; 2. Grouya: Partir avant le jour (Suzy Solidor); 3. Drigo: Szerenád a „Harlekin milliói” c. balett-ből (orgona: Ernst Fischer); 4. Fries Károly—Kovács Kálmán: Valahol Oroszországban (Karády Katalin); 5. Sándor Jenő dr.: Palotás és friss.

6.45: „Édesanyám.” Szelezcky Zita verseket mond.

7.00: Magyar, német és román híradás.

7.20: Benedetto Mazzaurati gondolkodik a magyar-olasz művészesere keretében.

7.50: „A sárka esik.” Népszínmű három felvonásban. Irta Csepreghy Ferenc. Rendező Kiszely Gyula. Személyek: Bakaj András — Losonezy Zoltán; Erzsike, a leánya — Mészáros Ági; Csorba Márton, esikősgazda — Pataky József; Ágnes, a felesége — Ligeti Juliska; Laci, a fiúk — Pataky Jenő; Gelecséri, pusztabíró — Ross Jenő; Peti, a fia — Antók Ferenc; Harasztos, kántor — Thury Ele-mér; Csárdásgazda, a Hólyagosban — Mátray József; Bogár Imre, belyár — Horti Lajos; Szunyog, vén belyár — Pintér Imre; Boltos — Somody Kálmán; Gazsi, sánta koldus — Pataky Ferenc; Bagó, vak koldus — Ujvári Lajos; Pista, Bakaj szolgája — Primusz István; 1. cigány — Iványi Antal; 2. cigány — Szőke Lajos.

9.40: Hírek.

10.10: „Üzen az otthon.” A Vöröskereszt bajtársi rádiószolgálat.

11.00: Német, olasz, angol, francia és finn híradás.

11.25: „Séta Operettországban.”

1. Línke: Keringődal a

„Luna asszony” c. operettből (Karl Schmitt-Walter); 2. Kacsóh Pongrác: János vitéz — Huska dala (Tamás Honka); 3. Dostal: Te vagy élttem boldogsága, részlet a „Die Vielgeliebte” c. operettből (Eric Helgar); 4. Lehár Ferenc: „A három grácia” — Ha megversz is imádlak én, dal (Lucienne Boyer); 5. Audran: Údvöske, operett-dal (Baracchi és korus); 6. Huszka Jenő: Lili bárónó, operett-részletek (Sándor Anna); 7. Zeller: Keringő „A bányamester” c. operettből (Peter Anders); 8. Budai Dénes—Halász Rudolf: Mit ér? — tangó a „Fityfiritty” c. operettből (Honthy Hanna); 9. Huszka Jenő—Szilágyi: Egy szóra várok, keringő a „Gyergyói bál” c. zenés játékból (Zimonyi Márta és Angyal-Nagy Gyula); 10. de Fries Károly—Kovács: Galambom egy-két kupica, fox-trott a „Száz piros rózsá” c. operettből (Kazal László).

12.00: Hírek.

BUDAPEST II.

5.40: Ruszin hallgatónak.

6.10: Olasz nyelvoktatás.

6.35: Mezőgazdasági felőra.

7.00: „Az exotikus zene.” Pongrácz Zoltán előadása.

7.35: Táncezen. Horváth Jenő jazz-negyese.

8.00: Hírek.

8.10: Újévetversenyeredmények.

8.20: Kereszty Jenő orgonál.

8.50: „A tripoli sivatag szélén.”

Irta Halász Gyula.

9.15: Melles Béla-zenekar. Vezényel Vinze Ottó. 1. Suppé:

Boccaccio, nyitány; 2. Verdi:

Aida, ábránd; 3. Armandola:

Modern balett, szvit; 4. Hub-

bay Jenő: Cremonai hegédűs,

ábránd; 5. Sereghy Artúr:

Egyveleg Révfyi dalaiból.

10.30: Janesin Ferenc hegédül.

1. Paganini: XII. szonáta;

2. Bach: Air; 3. Saint-Saens:

Havannaise; 4. Szántó Jenő:

Alom; 5. Wieniawski: Ke-

ringő-capriccio; 3. Bánáti-

Buchner Antal: Canzonetta.

KASSA

6.40: Budapest I. műsora.

9.00: I. rész: Szórakoztató zene.

II. rész: Te akartad, hogy így

legyen. (Magyar nóták.)

10.00: Budapest I. műsora.

11.40: Magyar és szlovák hí-

radás.

12.00: Harangszó a Dómból.

Rákóczi főhadja. Himnusz.

12.10: Budapest I. műsora.

3.20: „Rimaszombatban, a Tompa-

utcában.”

3.45: F. Hercusuth Ilona, losonci

zongoraművész műsora.

4.10: „Fehér akác.”

4.20: Magyar nóták.

4.45: Budapest I. műsora.

5.40: Budapest II. műsora.

6.10: Budapest I. műsora.

6.35: Budapest I. műsora.

7.00: végig: Budapest I. műsora.

Délibáb

SZERDA

június 3

BUDAPEST I.

- 6.40: Ébresztő. Torna.
7.00: Hírek. Reggeli zene. 1. Kraul Antal: Fegyveres induló (Szöllősy feldolgozása); 2. a) Debrecenbe kéne menni; b) Gímbe, gombot; c) Erdő mellett nem jó lakni (Magyar Imre cigányzenekara); 3. Egyed Miklós: Panni (Horváth László verse, Nagykovácsy Ilona); 4. Nápolyi emlékek, egyveleg (Columbia-zenekar); 5. Cirenai: Induló (katonazenekar, vezényel a szerző); 6. Powell: Dal (Tino Rossi); 7. Diering: Őrség (orgona, ének és zenekar); 8. Suppé: Bocaccio, kettős (Inez Talamo és Mion); 9. Ferri—Ansoldo: Barcarola (ének; Galliano Masini); 10. Bosch: Túl a Tiszán (Mária Terézia 1. honvédegylete zenekara, vez. Fiedgy Sándor); 11. Pörschmann: Argentinali polka (harmonika: Pörschmann); 12. Havasi kürt és jődli; 13. Buttola Ede: Tavasszal (Segesdy László verse, ének: Ferenczy László); 14. Ulrich Károly: Váci nemzetőr-induló (Rendőrzeneke, vez. Szöllősi Ferenc); 15. Kramer: Keringő (Kramer és szolista); 16. Révfy Lajos: Bevádolok az Istennél (Cselenyi József); 17. Kiss-Angyal Ernő: A kaszánya udvarán (Kulinyi verse, László Imre); 18. Hadfy Hermann: Délvidéki induló (Rendőrzeneke, énekkarral, vez. Szöllősi Ferenc).
10.00: Hírek.
10.15: Székesfővárosi Tűzoltózenekar. Vezényel Eördögh János.
11.10: Vízjelzőszolgálat.
11.20: Bolgár muzsika. 1. Szerettek, kedvesem, dal (guszlakörös); 2. Karasztjanov feldolgozása: Damján táncot vezet, népdal (Tricskova); 3. Spetter: Bolgár dalok, gondonkaszó (Bojanka Wassileva); 4. Menjünk vacsorázni, Anko, népdal (Pindzsurova és Tricskova); 5. Hajduk horoja, népi tánc (katonazenekar).
11.40: Kültőlátó híradó.
12.00: Harangszó. Himnusz.
12.10: Művészlemez. 1. Verdi: Nabukodonozor, nyitány; 2. Verdi: Otello — Ave Maria (Rosetta Pampanini); 3. Ponchielli: Gioconda, részlet a II. felvonásból (milanói Scala ének és zenekara); 4. Chopin—Furlani: Két etüd (kétzongorán előadja: Bormiroli és Semprini); 5. Boito: Mefistofele, ária az I. felvonásból (Pertile); 6. Mascagni: Silvano, részlet (milanói szimfonikus zenekar, vez. Molajoli);

7. Gomez: Guarany, kettős (Caruso és Destin); 8. Cilea: Lacouvreur Adrienne, ária az I. felvonásból (Gina Cigna); 9. Debussy: A lenhajú leány (hegedű: Grisha Golubov); 10. Thomas: Hamlet, ária (Stracclari); 11. Glazunov: Antik közjáték (Poltronierivonósnégyes); 12. Puccini: Bohémélet, négyes a III. felvonásból (Valobra, Fiori, Cecil, Martinengo); 13. Sibelius: Finnlandia, szimfonikus költemény. Közben:

- 12.40: Hírek.
1.20: Időjelzés, vízállásjelentés.
1.30: „Honvédelnk üzenek.” A Vöröskereszt bajtársi rádiószolgálat.
2.00: Táncezene. (Sthymmel Miklós táncezenekara.)
2.30: Hírek.
2.45: Műsorismertetés.
3.00: Arfolyamhírek, áruk.
3.20: A Mária Terézia 1. honvédegylete zenekara. Vezényel Pongrácz Géza. 1. Auber: Koronagyémántok, nyitány; 2. Márk Béla: Szenyorta, spanyol keringő; 3. Rajter Lajos: Részletek a „Pozsonyi majális” c. balettből; 4. Lehár: Pikantériák, keringő; 5. Vendéghegyi N. Géza: Sereget; 6. Borsai: Ünnepegy a Morinka-tó partján; 7. Lanner: Német táncok; 8. Michiels: XV. Lajos, balettzene.

- 4.15: Diákfélóra. „Ceylon, a fahéj őshazája.” Rásky Klára dr. előadása.

- 4.45: Időjelzés, hírek.
5.00: Szlovák és ruszlia híradás.

- 5.15: „Egy póruljárt vadászterj.” Reminiczky Károly eszevegése.

- 5.30: Surányi Rudi cigányzenekara muzsikál.
6.20: Honvédműsor.
7.00: Magyar, német és román nyelven.

- 7.20: Kültügyi negyedóra.
7.55: Közvetítés az Új Magyar Színházról. „Vén diófa.” Operett három felvonásban, hét képben. Irta Szilágyi László, zenéjét szerzte Fényes Szabolcs. Rendező Tihanyi Vilmos. Vezényel Endre Emil. Személyek: özv. Szikszainé — Fedák Sári; Kálmán, a fia — Nagyajtay György; Éva, Lőnci, Zsuzsi, Gizli, leányai — Simor Erzs, Kollár Livia, Hídvéghy Valéria; Fónay Márta; Anita Prince, dízőz — Turay Ida; Báró Ádám Félix — Bartos Ernő; Tamás, a fia — Perényi László; Popelka, főpincér — Bilicsi Tivadár; Sásdi Kornél — Földényi László; Judit, a leánya — Szép Ilonka; Tihamér, a fia — Juhász József; Zsemlye Feri — Pethes Ferenc; Grófné — Bördás Rózi; Marianne, a leánya — Almássy Ágnes; dr. Boross, a báró

- titkára — Gyórfly György; Csaphegyi, végrehajtó — Sugár Lajos; Irnok — Dekány László; Sétáló István, rendőr — Balázs János; Öreg nyugodt — Sorr Jenő; Kati néni — Polgár Margit; Szomszédasszony — Botond Mária; Rézi, szolgáló — Bán Ibolya; Tóni, főpincér — Losonczy Zoltán; Ica, Sári, Éva barátnői — Mattyasovszky Zoyka; Ékes Mária; Tüziglegény — vitéz Márton Sándor.

- 9.40: Hírek
10.10: „Üzen az otthon.” A Vöröskereszt bajtársi rádiószolgálat.

- 11.00: Német, olasz, angol, francia és finn híradás.
11.25: Táncezene.
12.00: Hírek.

BUDAPEST II.

- 6.30: Francia nyelvoktatás.
7.00: A kassai rádió műsorából. A kassai 21. honvédegylete zenekara, vezényel Hadányi Gyula. 1. Leopold: Balaton, induló; 2. Fetras: Vidám táncosok, keringő; 3. Rossini: Tancred; 4. Seregi Artúr: Ruttkay-dalok, egyveleg; 5. Lehár: Pacsirta, egyveleg.

- 7.45: A kolozsvári Irodalmi és Művészeti Hetek műsorából. A kolozsvári Zenekonzeratorium tanárjainak hangversenye.

- A szünetben kb.

- 8.30: Hírek.

- 9.35: A „Vén diófa” c. operett második és harmadik felvonásának közvetítése az Új Magyar Színházról.

KASSA

- 6.40: Budapest I. műsora.

- 9.00: I. rész: Chopin-keringők. Zongorán előadja Róbert Lortat. II. rész: Táncezene.

- 10.00: Budapest I. műsora.

- 11.40: Magyar és szlovák híradás.

- 12.00: Harangszó a Dómból. Rákóczi fohász, Himnusz.

- 12.10: Budapest I. műsora.

- 5.15: Szlovák hallgatóknak. I. rész: „Történelmi elbeszélések.” II. rész: Illés Józsa cigányzenekara szlovák népdalokat muzsikál.

- 6.05: „Legendáshírű magyar aszszonyaink: Bornemissa Anna.” Nagy Méda előadása.

- 6.20: Budapest I. műsora.

- 7.00: A 21-ik honv. gy-ezred zenekarának műsora, vezényel Hadányi Antal. Ezt az adásunkat Budapest II. átvesszi! I. Leopold: Balaton-induló; 2. Fetras: Vidám táncosok, keringő; 3. Mozart: Szóktetés a szerályból, nyitány; 4. Seregi Artúr: Ruttkay-dalok, egyveleg; 5. Lehár: Pacsirta-egyveleg.

- 7.45: Budapest II. műsora.

- 9.40—végig: Budapest I. műsora.

Délibáb

CSÜTÖRTÖK

június 4

BUDAPEST I.

- 8.00: Szózat. Reggeli zene.**
1. Losonczy Dezső: Rapszódia;
2. Schumann: a) A napsugár-
hoz; b) Katicabogárka (Lotte
Lehmann); 3. Bece: Te légy
az életem, filmdal (Gigli);
4. Zsolt Nándor: Szitakötő
(Zathureczky Ede); 5. Szögi
Endre: Tisza szélén, népdal-
kórus; 6. de Fries Károly:
Miért fáj a szív, dalkeringő
(Kelly Anna és Szabó Miklós);
7. Sándor Jenő: Almodó Tisza-
part (Füredi verse, Vargha
Imre); 8. Lavotta—Baranyi:
Rég volt, dal (Tamás Ilonka);
9. Hlatky Endre: Isten meg-
áldja (Zsindely Ferenc verse,
Udvardy Tibor); 9. Grieg:
Hódotlati induló a „Sigurd
Jorsalfar” c. szvitből.
- 8.45: Hírek.**
- 10.00: Egyházi ének és szent-
beszéd a Bazilikából.**
- 11.20: Rádiózenekar.** 1. Geb-
hardt Rio: Az infánszó szü-
letésnapja; 2. Meyer-Hell-
mund: Kis szvit; 3. Nagy
Frigyes: Dans caprice; 4.
Huszka: Induló; 5. Vincze
Ottó: Espresso, keringő; 6.
Hervé: Nebáncsvirág, egyve-
leg; 7. Grieg: A tavaszhoz;
8. Dohnányi: Pierreite fá-
tyola, keringő.
- 12.20: Időjelzés, vízállásjelentés.**
- 12.30: A Székesfővárosi Zene-
kar.** Vezényel Endre Emil. 1.
Huszka: Erzsébet, nyitány;
2. Buday Dénes: Csodátűkőr,
balettzene; 3. Lehár: Luxem-
burg grófja, intermezzo; 4.
Laurisn Miklós: Ludas Matyi,
szvit; 5. Kacsóh: János vitéz,
tündértánc; 6. Huszka Jenő:
Erzsébet, palotás; 7. Lo-
sonczy Dezső: A puszták fia;
8. Sándor Jenő: Dal- és tánc-
egyveleg. Közben:
**1.00: „Az Oltáriszentség a mű-
vészetben.”** Irta Dercsényi De-
zső dr.
- 1.45: Hírek.**
- 2.00: Hanglemezek.** 1. Doni-
zetti: Lammemoori Lucia,
hatos (Galli-Curei, Homer,
Gigli, de Luca, Pinza és Bada);
2. Gounod: Faust — Valentin
imája (Carlo Galeffi); 3. Verdi
— Liszt: Rigoletto, ábránd
(zongora: Irene Scharer); 4.
Proch: Téma és variációk,
ária (Szabó Lujza); 5. Musz-
szorgszkij: Boris Godunov,
részlet; 6. Glazunov: Spanyol
szerenád (gordonka: Marice
Maréchal); 7. Wagner: Lohen-
grün, ária a III. felvonásból
(Pertile); 8. Dvorzsák: 9.
szláv tánc; 9. Josimori: Sze-
relmi búcsúdál; 10. Húzzátok
a lapátot, legények, halászdal;
11. Miyagi: Tavasz tenger;

12. Örömdal a trónörökös
születésére, ünnepi dal; 13.
Kisi: IV. tétel a Japán
szvitből.
- 3.00: Baromfityezésési idő-
szerű tanácsadó.** Báldy Bálint
kir. gazd. felügy. előadása.
- 3.25: Weidinger Ede szalón-
zenekara.** 1. Kiss-Angyal Ernő:
Magyar hangulatkép; 2. Lo-
sonczy Lajos: Rajkó álma;
3. Schirmann: A két gitár;
4. Siede: Nyáréji ünnep, szvit;
5. Radics Béla: Titánia, ke-
ringő.
- 4.10: Egészségügyi kalendárium.**
Az Országos Közegészségügyi
Intézet közleménye. Irta és
felolvassa Faragó Ferenc dr.
egyetemi magántanár.
- 4.20: Herrer Pál tangóharmo-
nikaszószó.**
- 4.40: „Erdélyi képek.”** (A leg-
nagyobb székely telepítés.)
Gyallay Domokos elbeszélés-
se.
- 5.00: Magyar, szlovák és ruszin
híradás.**
- 5.20: A József nádor 2. hon-
gy-ezr. zenekara.** Vezényel
Seregi Artúr. 1. Kiss-Angyal
Ernő: Győznek a honvédek,
induló; 2. Kéler Béla: Magyar
vigjátéknyitány; 3. Ziehrer:
Tessék beszélni, keringő; 4.
Pécsi József: Pusztai látomás,
nyitány; 5. Adorján Sándor:
Erdélyi toborzó. Közbe:
- 5.45: Rádió a rádióról.**
- 6.20: „Mannerheim tábornagy
75 éves.”** Irta Nemes Erdeős
László őrnagy.
- 6.30: „Magyar toll, a magyar
kardért.”** A Protestáns Iro-
dalmi Társaság délutánja. 1.
Kapi Béla dr. evangélikus püs-
pök bevezetője; 2. „A pro-
testáns kultúra nemzeti szol-
gálatban” (Kerecsényi Dezső
dr. előadása); 3. Bodár János
verseiből ad elő.
- 7.00: Magyar, német és román
híradás.**
- 7.20: Finnország ünnepi Man-
nerheim tábornokot.** A finn
rádió díszhangversenye a tá-
bornagy 75. születésnapján.
- 8.25: „Aranykor.”** Irta: Kár-
páti Aurél.
- 8.45: „Honvédeink nótát kér-
nek.”** Harcoló honvédeink ked-
venc nótáit énekli Nagy Iza-
bella és Orbán Sándor. Össze-
kötszöveget mond Kiss Ma-
nyi. Kisér Horváth Elemér és
cigányzenekara.
- 9.40: Hírek, löversenyeredmé-
nyek.**
- 10.15: „Üzen az otthon.”** A
Vöröskereszt bajtársi rádió-
szolgálatá.
- 11.00: Német, olasz, angol, fran-
cia és finn híradás.**
- 11.25: Nagyzenei szórakoz-
tató hanglemezek.** 1. Rossini—
Respighi: A bővös bolt, balett-
tánc; 2. Dvorzsák: 8. szláv
tánc.
- 12.00: Hírek.**

BUDAPEST II.

3.00: Tánclemezek.

- 6.00: „A nő a középkori ma-
gyar életben.”** Joó Tibor dr.
egy. tanár előadása.
- 6.25: Gombás Ferenc gordon-
kázik.** 1. Nölck: Legenda; 2.
Rachmaninov: Keleti tánc;
3. Rimszkij-Korszakov: Altató-
dal; 4. Albeniz: Tangó; 5.
Popper: Spanyol szerenád;
6. Drake—Brockmann: Tem-
po di menuetto.
- 6.55: Bagossy Judit zongorá-
zik.** 1. Rossi—Bartók: C-dur
toccata; 2. Dohnányi: Válto-
zatok egy magyar népdalra; 3.
Ibert: A vídám leány; 4.
Debussy: Táncoló tündérek;
5. Saint-Saens: Keringőtánc-
mánya.
- 7.25: Az Operaház előadásának
ismertetése.**
- 7.30: Rigoletto.** Az Operaház
előadásának közvetítése. Helge
Roswaenge vendégfellépésé-
vel. Dalmü három felvonás-
ban, négy képpben. Szövegét
írta Piave. Fordította Nádas-
kay L. és Lányi Viktor. Zené-
jét szerzte Verdi. Vezényli
Failoni Sergio. Rendezte Ré-
kay A. Személyek: A mantuai
herceg — Helge Roswaenge;
Rigoletto, bohóc — Palló
Imre dr.; Gilda — Gyurkovits
Mária; Sparafucile — Koréh
Endre; Magdaléna, nővére —
Gere Lola; Monterone — Fo-
dor János; Marullo, udvaronc
— Maleczky Oszkár; Borsa,
udvaronc — Toronyi Gyula;
Ceprano gróf — Szomolányi
János; Ceprano grófné — Solt
Etel! Giovanna — Egerszegy
Gitta; Apród — Horányi Ka-
rola; Porkoláb — Mally Gyö-
ző. Az I. felvonás után kb.
- 8.35: Hírek.**
- 10.20: Pertis Pall cigányzene-
kara muzsikál,**

KASSA

- 8.00: Budapest I. műsora.** (8.45-
kor hírek.)
- 11.00: Kedvelt operett-részletek.**
- 11.40: Magyar és szlovák hir-
adás.**
- 12.00: A gyulai gimnázium Liszt
Ferenc kórusa énekel.** Vezé-
nyel dr. Kecskés Tibor. 1.
Liszt: Magyar ünnepi dal; 2.
Halmos: 97. szoltár; 3. Hass-
ler: Ünnepre jöttünk; 4. Kec-
kés Lajos: Alleluja; 5. Horu-
sitzky—Molnár: a) Lányom, lá-
nyom; b) Kotkodá...; 6. Vá-
sárhelyi: Furcsa nóta; 7. Négy
békésmegyei katonanóta; 8.
Cherubini: Körtánc; 9. Bárdos:
Huszárnóta.
- 12.30—végig: Budapest I. mű-
sora.**

PÉNTEK

június 5

BUDAPEST I.

6.40: Ébresztő, Torna.

7.00: Hírek, Hanglemezek. 1.

Ruszkó Nándor: Gyorshad-

test-induló; 2. Jussenhoven—

Schlösser: Búzavirág, keringő;

3. a) Serly Lajos: Cigány

Panna az a híred; b) Lesz még

cigánylakodalom; c) Gyors-

csárdás (Pertis Pali cigány-

zenekara); 4. Linka Kamilla:

Rákóczi emléke, induló (Mária

Terézia 1. honvédfogalozred

zenekara, vez. Fígedy Sándor);

5. Schor: Dalkeringő (Franco

Lary); 6. Lersen: A halász

dala (Polydor-zenekar); 7.

Dowell: Boszorkánytánc (zong-

góra: da Costa); 8. Benatzky:

Új élet felé, filmdal (Zarah

Leander); 9. Stefan Gyula:

11. Lajos király-induló; 10.

Daloló honvédek; a) Addig

megyek; b) Márványkőből van

a Tisza feneké; c) A turkevi

biró háza (MAV Magyarorság

férfikara, vez. Rajter Lajos);

11. Dóczy József: Hull a zápor

künn a pusztán (Cselényi Józ-

sef); 12. Szerdahelyi: a) Szemet

vetett rám egy legény

(Imre verse); b) Répa, répa

(Marcalli verse, Nagy Izabella);

13. Rantsch—Heinz: Hegyi

vadászok indulója; 14. Vescey

Ferenc: Valse triste,

keringő (Gézy Barnabás sza-

lonzenekara); 15. Millécker—

Mackeben: Dubarry, dal (Erna

Sack); 16. Olivieri: Idill a vi-

harban, közzene; 17. Rapallo

—Cianetti: Olasz dal (ének:

Rombolino); 18. Lehár: Lyuk,

lyuk, lyuk, induló.

10.00: Hírek.

10.15: Országos Postászenekar.

Vezényel Fördögh János. 1.

Losonczy Dezső: Mozmozika;

2. Lehár: Éva, keringő; 3.

Müller Károly: Magyar rap-

szódia; 4. Hanzsér Zoltán:

Kis katonák; 5. Bartók:

Kaszinó-esárdás; 6. Johann

Strauss: Denevér, egyveleg;

7. Urbach: Per aspera ad

astra, induló.

11.10: Vízjelzőszolgálat.

11.20: Operarészletek.

11.40: „Amíg az orvos meg-

érkezik.” Somló Benedek dr.

orvosi előadása.

12.00: Harangszó, Himnusz.

12.10: Hanglemezek: Gézy

Barnabás szalonzenekara mű-

sorából. Közben

12.40: Hírek.

1.20: Időjelzés, vizállásjelentés.

1.30: „Honvédelnk üzennek.”

A Vöröskereszt bajtársi rádió-

szolgálat.

2.00: Hírek; 2.00: Hírek.

2.30: Hírek.

2.45: Műsorismertetés.

3.00: Arfolyamhírek, árak.

3.10: Az állami sorsjáték hű-

zása.

4.15: Ruszín hallgatónak. Kop-

pik István együttese ruszín

népdalokat játszik. Érekel

Dakulínecz Jenő.

4.45: Időjelzés, hírek.

5.00: Szlovák és ruszín hir-

adás.

5.15: Sportközlemények.

5.35: Melles Béla-zenekar. Ve-

zényel Vince Ottó. 1. Goun-

nod: Romeo és Júlia, ábránd;

2. Beck Ferenc: Orgonavirág-

zás, keringő.

6.00: Német hallgatónak.

6.20: „Magyar népmuzsika.”

Irta és összeállította Molnár

Imre dr. Közreműködik Sze-

csódi Irén és Szigethy Sándor.

6.45: Szemlér Ferenc verseiből

előad Kovrig Emil.

7.00: Magyar, német és román

híradás.

7.20: „Peer Gynt.” Drámai

költemény. Irta Ibsen. Fordí-

totta Áprily Lajos. Kísérő-

zenéjét szerelte Grieg. Rádió-

színpadra alkalmazta Szücs

László. A rádiózenekart ve-

zenytil Paul Tibor. Rendező

Németh Antal dr. A szerepet

játszák: Apáthy Imre, Balázs

Samu, Baló Elemér, Bán

Ibolya, Csákányi László, Fábry

Zoltán, Forgács Antal dr.,

Gobby Hilda, Hódy Gitta,

Ilosvay Katalin, Iványi Irén,

Jakab Laci, Kóry Judit, Major

Tamás, Márkly Géza, Mészáros

Agl, Naszódy Sándor, Olthly

János, Ónody Ákos, Pásztor

Mátyás, Primusz István, Sá-

rossy Andor, Szemere Vera,

Vándory Gusztáv, Várady

Gyöngyi. Hangfelvétel.

9.40: Hírek.

10.10: „Üzen az otthon.” A

Vöröskereszt bajtársi rádió-

szolgálat.

11.00: Német, olasz, angol, fran-

ca, és finn híradás.

11.25: Híres énekkarok.

12.00: Hírek.

BUDAPEST II.

6.10: Melles Béla-zenekar. Ve-

zényel Vince Ottó. 1. Wal-

lace: Maritana, nyitány; 2.

Bucsár Déla: A csodaló; 3.

Lortzing: Facipós tánc.

6.35: Gyorsirótanfolyam. Tart-

ja Szlabey Géza.

7.00: Sárközl Gyula elgány-

zenekara muzsikál, közben Va-

dász László tárogatózik. Táro-

gatószámok: Kacsóh: Rá-

kóczi megterése; Azért erdő,

hogy zöldeljen; Te vagy a

legény Tyukodi pajtás; Nin-

csen a császárnak; Patyolat a

kuruc; Gondör József: Hul-

kámzik a búzatenger; Thurzó

Nagy Gábor—Sassy Csaba:

Nincsen pénzem...; Volt

nincs, fene bánja.

8.00: Hírek.

8.20: „Olaszországi útképek.”

Irta: Clementis Ervin dr.

8.45: Kedvelt lemezek. 1. Mas-

cagni: Parasztheesület, inter-

mezzo; 2. Hubay: A cremo-

nai hegedűs, madárdal (Szabó

Lujza); 3. Chopin—Popper:

Esz-dur nocturne (9. mű,

2. sz., Pablo Casals); 4. Verdi:

Rigoletto, ária (Riccardo

Stracciari); 5. Liszt: Szerelmi

álmok (zongora: Wilhelm

Backhaus); 6. Marchesi: Vi-

dámság (Erna Sack); 7. Deli-

bes: Coppelia, keringő; 8.

Respighi: A köd, dal (Fleta);

9. Rachmaninov: cisz-moll

prelúd (orgona és Jack Hyl-

ton zenekara); 10. Yradier:

A galamb, mexikói dal (Rosita

Serrano); 11. Johann Strauss:

Kék Duna keringő; 12. De-

lette: Dal (Lucienne Boyer);

13. Takeo: Kira Ne Nikiesi

hűségdala, japán ballada; 14.

Noble—Kaal: A tengeren át;

15. Schütz—Diemen: Dal;

16. Meisel: Hangulaffény, tangó

(Gézy Barnabás

zenekara); 17. Hegedűs Tamás:

Hamvadó cigarettavég, slow-

fox (Karády Katalin); 18.

Gabriel: Donna Juanita, pasod-

oble; 19. Cselenyiné: Ezust-

haját simogatom (Jakab Mar-

gitt verse, Cselenyi József);

20. Radics Béla: Verbunkos

(Csorba Dezső cigányzeneka-

ra); 21. Szerdahelyi János:

Három kislány, három hon-

véd (Herodekné verse, Nagy

Izabella); 22. Erkel: Hunyadi-

induló.

10.10: Farkas Jenő elgányze-

neka muzsikál, Mindszenti Ist-

ván énekel. Dalok: Zsindely-

ezik a kaszárnya (tetűjét, nép-

dal; Laczkovich János: Rö-

vid szoknya (Szendy verse);

Belezna; Két gyöngye volt...

Túl a Tiszan, népdal.

10.30: „Beszélgetés a soprán

Nyári Egyetemről.” Irta

Vargha Ferenc dr. egy. m.-ta-

nár.

10.40: Sthymmel Miklós tánc-

zenekara játszik.

KASSA

6.40: Budapest I. műsora.

9.00: I. rész: Operaáriák. II.

rész: Magyar nóták.

10.00: Budapest I. műsora.

11.40: Magyar és szlovák hír-

adás.

12.00: Harangszó a Dómból,

Rákóczi fohásza, Himnusz.

12.10: Budapest I. műsora.

3.10: „Intézetbe adjam-e fiamat?”

Gémesi József előadása.

3.40: Óra után... A kassai Ke-

reskedelmi Főiskola hallgatón-

ak műsora. Közreműködik dr.

Stolpa Károly igazgató, az inté-

zetet növendékei és zenekara,

Egerland István vezénylétével.

4.15: Budapest I. műsora.

5.15: Megyesi Pál énekel, Szabó

Ernő hegedűl. Zongorán kísér

Némethy Gabriella.

5.55: „A csoda.” Marék Antal

elbeszélése.

6.10: A Kamara-voánzenekara

műsora, vezényel Timár László.

7.00—végig: Budapest I. műsora.

SZOMBAT

június 6

BUDAPEST I.

- 6.40: Ébresztő. Torna.**
7.00: Hírek. Hanglemezek. 1. Kraul Antal: Zrínyi-induló; 2. a) Aki a babáját igazán szereti; b) Kilyukadt a kötöm; c) Megy a gőzös (Kiss Lajos cigányzenekara); 3. Freundorfer: Salzburgi virágok; 4. di Miniello: Guidonia, induló; 5. Melichar—Baumann: Film-dal (Erna Sack); 6. Starita: A pálcikákon; 7. Goldoni—Blanchini: Szerená (Enzo de Muro Lomanto); 8. Häringer: Gondtalanul, foxtrott (Géczy Barnabás zenekara); 9. Ruzsinkó Nándor: Ipoly-sági bevonulási induló; 10. Spadaro: Dal (Carlo Buti); 11. Eilenberg: Malom a Feketeerdőben, idill (Parlophon-zenekar és énekar); 12. Ganne: Dalkeringő (Marcella Denya); 13. Bartók: a) Bagatell; b) Kicsit ázottan (Bartók Béla); 14. Friesay Richard: A volt 69. gyalogezred indulója (Mária Terézia 1. honvédegylet-vezetők zenekara, vez. Fegyed Sándor); 15. vitéz Kókay István: Piros pünkösdi napján (Ráday László); 16. a) Murgács Kálmán: De szeretnék Hortobágyon; b) Belezna Antal: Jó annak, ki feleséges (Cselényi József); 17. Kalmár Tibor: Hogy mondjam meg néked (Kalmár Pál); 18. Pécsi József: Salus Hungariae, leve-venteinduló.
- 10.00: Hírek.**
10.15: I. rész: Könnyű zene.
II. rész: Magyar nóták.
11.10: Vízjelzőszolgálat.
11.20: Bak László zongorázik. 1. Liszt: Tell Vilmos kápolnája; 2. Paganini—Liszt: A vadászat; 3. Geszler György: Szekund-tanulmány; 4. Dohnányi: esz-moll rapszódia.
11.40: „Emlékezés Szentgyörgyi Istvánra.” Irta Bérczesné Csűrös Emília.
12.00: Harangzó. Fohász. Himnusz.
12.10: A Honvéd Gépköeszertár zenekara. Vezényel Fogarassy József. Közben
12.40: Hírek.
1.20: Időjelzés, vízállásjelentés.
1.30: „Honvédeink üzennek.” A Vöröskereszt bajtársi rádiószolgálat.
2.00: Művészlemezek. 1. Gounod: Faust, részlet a II. felvételből (Hislop és Saljapin); 2. a) Kreisler: Szép rozsmaring; b) Francois Schubert: A méh (hegedű; Albert Ferenc); 3. Weingartner: Madárdal (Elisabeth Schumann); 4. Richard Strauss: Ajánlás (Pataky Kálmán); 5. Johann Strauss: Bécsi estély (zongora; Karol

Szreter); 6. Billi—Malfetti: Esti harang, románc (Caruso); 7. Casella: A korszó, balettrészlet (szimfonikus zenekar, vez. Molajoli).

2.30: Hírek.

2.45: Műsorismertetés.

3.00: Ártolyambírek, árák.

3.20: Táncezene. Buttola Ede tánczenekara játszik.

4.10: Ifjúsági rádió. „A hosszú nadrág.” Vidám hangjáték. Irta Hörömpö Erzsébet. Vezeteli Kilián Zoltán. Előadják a gyermekszereplők.

4.45: Időjelzés, hírek.

5.00: Szlovák és ruszin híradás.

5.15: Korényi Aladár elgáym-zenekara muzsikál.

5.40: „Tihany mint nemzeti park.” Cholnoky Jenő dr. egyetemi tanár előadása.

6.00: A Strauss-esalád műveiből.

6.35: „Hangképek innen-onnan.”

7.00: Magyar, német és román híradás.

7.20: „Jó szerenesét!” A külföldön dolgozó magyar bányászok kedvelt lemezei. 1. Szerenese fel, bányász dal (Tatabánya és ipartelepeli énekkara, vez. Szilaj Gyula); 2. Sándor Jenő: Almodó Tiszapart (Füredi verse, Szántó Gyula); 3. Lehár: a) Messze a nagy erdő; b) Volt nincs fene bánja (Sándor Anna); 4. Kacsóh: Rákóczi megtérése (Sassy Csaba verse, Kalmár Pál); 5. Eisemann Mihály: Rózsa, rózsá, bazsarózsa (Kazal László); 6. Murgács Kálmán: Fehér galamb száll a falu felett (Gyökössy verse, László Imre); 7. gróf Andrassy Tivadarné: Krasznahorka

büszke vára (tárogató; Vidák Béla); 8. vitéz Náray Antal, Erdély, induló (vitéz Somogyváry Gyula verse, Szekesfővárosi Alkalmazottak énekkara és Koncert fúvószenekar, vez. Keil Ernő); 9. Balázs Árpád: Itthagynom a falutokat (Éltető Ákos verse, Cselényi József); 10. Dirner Gusztáv: Kicsi fehér meszelt szoba (Hódossy Gida verse, László Imre); 11. Huszka: Darumadár fenn az égen (Cselényi József); 12. Rákóczi-induló (Berlioz feldolgozása, berlini filharmonikusok, vez. Kleiber).

8.10: „Áesorog a bácsikám.” Liszt Nándor vidám eszevegeése.

8.25: „Legrégibb és legújabb.” A rádiózenekart vezényli Bertha István. Közreműködik Kelly Anna és Weygand Tibor.

9.40: Hírek.

12.15: „Üzen az otthon.” A Vöröskereszt bajtársi rádiószolgálat.

11.00: Német, olasz, angol, francia és finn híradás.

11.25: Szórakoztató zene. 1. Eichheim: Japán éji zene; 2. Capolongo—Rainone: Magányos út, nápolyi dal; 3. Lincke: Viszonzatlan szerelem, keringő; 4. Esperon: Spanyol dal (Rosita Serrano); 5. Simonetti: Madrigal; 6. Lehár—Gábor: Hercegisasszony — Csend bohó szívem, dal (Rösler Endre); 7. Gounod: Dal (Ninon Vallin); 8. Borchert: Gavott intermezzo; 9. Sztójanovits Jenő: Ninon, bordal (Csóka Béla); 10. Chopin: Desz-dur keringő (perckeringő, Géczy Barnabás zenekara).
12.00: Hírek.

BUDAPEST II.

5.45: Korényi Aladár elgáym-zenekara muzsikál.

6.00: Mezőgazdasági félóra.

6.30: Beszkárt-zenekar. Vezényel Müller Károly. 1. Hie-kisch Richárd: Pro Hungaria, induló; 2. Maillart: A remete csengetyűje, nyitány; 3. Kiss-Angyal Ernő: Cigánygróf, operettrészletek; 4. Grieg: Két norvég tánc; 5. Czibulka: Gavott; 6. Pongrácz Géza: Kis szvit; 7. Pécsi József: Részletek Lanner műveiből.

7.40: „Kőrösi Csoma Sándor és a Keletásziai Társaság.” Irta Gál István.

8.00: Hírek.

8.10: Magyar Női Kamarazeneekar. Vezényel Fridl Frigyes.

10.10: Filmdalok. 1. Casavola: Szürkületi keringő (Iva Pacetti); 2. Böhmert: Indulófox; 3. Galdieri: Néked dalolok, filmdal (Tito Schipa); 4. Edens—Majoros: A szívedet megkérdezem (Kelly Anna); 5. D'Anzi—Bracchi: Filmrészlet; 6. Zakál Dénes: Segesdy László: Én nem tudok a boldogságról semmit (Weygand Tibor); 7. Sándor Jenő—Marschalkó Teofil: Dal a kis csizről (Major Ida); 8. Martini: Ez a conga (Kazal László); 9. Bixio—Cherubini: Dalkeringő; 10. Brühne: Daltól mesél a szellő; 11. Fényes Szabolcs—Mihály István: Mindig az a perc (Karádi Katalin); 12. Schröder—Beckmann: Dal; 13. Schmidt—Gentner—Hluczky: Én nem tudom, keringő (Kazal László); 14. Edens—Majoros: Júliának Romeo (Kelly Anna); 15. Windt: Katonadal (katonakórus).

KASSA

6.40: Budapest I. műsora.

9.00: I. rész: Szórakoztató zene.

II. rész: Táncezene.

10.00: Budapest I. műsora.

11.40: Magyar és szlovák híradás.

12.00: Harangzó a Dómból.

Rákóczi fohász, Himnusz.

12.10: Budapest I. műsora.

6.00—6.30: Budapest II. műsora.

6.35—végig: Budapest I. műsora.

VASÁRNAP

június 7

BUDAPEST I.

8.00: Fohász. Hanglemezek. 1. Liszt: Magyar rohaminduló; 2. Lehár: Friderica, Miért fáj úgy az ébredés (Tamás Ilonka); 3. Hlatky Endre: Az én falumban (Molnár Jenő verse (Údvárdy Tibor); 4. Vecsey Ferenc Chansonstalgique hegedű: Vécsey Ferenc); 5. Bárdos Lajos népi átiratai: a) Hej rózsá, rózsá; b) Malomnóta; 6. Johann Strauss: Művészelet, keringő; 7. Révfy Lajos: Hogyha ír majd édesanyám (Sárosy Mihály); 8. Székács Aladár: Füllembe cseng egy dal (Nagy Margit); 9. Figeud Sándor: Kuruc dalok és táncok.

8.45: Hírek.

9.00: Egyházi ének és szentbeszéd a Szent Flóriánról elnevezett budai görög katolikus magyar plébániatemplomból.

10.00: Egyházi ének és szentbeszéd a belvárosi főplébániatemplomból.

11.15: Evangélikus istentisztelet.

12.15: Leventeműsor.

12.55: A Légierők fúvószenekara. Vezényel Doroszlaj Károly. 1. Szövetséges nemzetek zenéjéből. 1. Csendes óceán, japán induló; 2. Miyahara: Kappore, japán tánc (hangszerelte Barsvári); 3. Japán nemzeti induló; 4. Sebek: Bolgár népdalok; 5. Borsai: Szamosmenti induló. Közben

1.10: „Két hősi áldozat.” Petőfi és Gyóni verseiből előad Lehota Árpád.

1.45: Időjelzés, hírek, vízállás-jelentés.

2.00: Zenekari művek és dalok. 1. Mozart: Figaro házassága, nyitány; 2. Schubert: A muzsikához, dal; 3. Schubert: Az ifjú apácák; 4. Gluck: Orfeusz és Euridike, Euridike siralmi és a boldog lelkek tánc; 5. Schumann: Lötusz virágok (Gigli); 6. Brahms: A csalogányhoz (Emmy Bettendorff); 7. Sauer: Koncertpalka (zongora: Sauer Emil); 8. Grieg: Szeretlek (Karl Schmitt Walter); 9. Delibes: Cadizi lányok, dal (Claudia Muzio); 10. Dohányi: Rurália Hungarica, II. tétel; 11. Massenet: Elégia, dal (Georges Thill); 12. Sibelius: Nád susog (Marion Anderson); 13. Wolf: Weyla dala (Josef Manowarda); 14. Richard Strauss: Hét fátyol tánc, balett.

3.00: „Legelőjavítás Erdélyben.” Döry Lajos gazdasági akadémiai r. tanár előadása. A földművelésügyi minisztérium rádióelőadássorozata.

3.45: Magyar nóták. László Imre énekel, kíséri Gáspár Lajos cigányzenekara. Teghze-Gerber

Miklós: Gerle szállott a búzába (Várady verse); Sándor Jenő: De szomorú ember lettem (Jávor verse); vitéz Kókay István: Elszáradt a bodros nyírfa levele; Németh Béla: Anyámasszony legény; Szentirmai Elemér: Egy rózsafán megszámláltam száz rózsát; Dóczy József: Édesanyám kösse fel a kendőt; Két alma van a szűröm ujzába, népdal; Erdő, erdő, erdő, maroszeiki kerek erdő, székely népdal.

4.40: „A gyermeknevelés elemeiről.” Vas Olga dr. előadása.

5.00: Hírek magyar, szlovák és ruszin nyelven.

5.20: Radics Gábor jazz-együttese játszik.

5.45: „Munkában a kötéltáncos tigrisek.” Hangképek a Fényes-cirkusz műsorából. A közvetítést vezeti Budinszky Sándor.

6.10: A Mária Terézia 1. honvédelmi miniszter zenekara. Vezényel Pongrácz Géza.

7.00: Magyar, német és román híradás.

7.20: „És mégis szép az élet...” Mikrofonnal a természet titkai között. Szilágyi Ödön előadása. Közreműködik Szelezky Zita, Littasy György és Timár József. Rendező A. Balogh Pál.

8.20: „Hangképek a vasárnap sportjáról.” Beszél Puhár István. Majd Sporteredmények.

8.45: „Gitár-est.” Összeállította és vezeti Bertha István. Közreműködik Giuseppe Moretti (ének) és gitár-együttes.

9.40: Hírek, löversenyeredmények.

10.15: „Üzen az otthon.” A Vöröskereszt bajtársi rádiószolgálat.

11.00: Német, olasz, angol, francia, finn híradás.

11.25: Magyar Nóták. 1. Bihari János: Primitális magyar (Bihari kesergője (Magyar Imre cigányzenekara); 2. a) Szentirmai: Csak egy kislány; b) Rácz: Nem ütök a jogászt agyon (Bura Sándor cigányzenekara); 3. Pete Lajos-Falussy: Nincsen annak a két szemnek párja (Magyar Imre cigányzenekara); 4. a) Vékony deszkakerítés; b) Zöldre van a rácsos kapu festve; c) Seperem eleget; d) Fagygyüvertvát égetek én (kassai Oláh Kálmán cigányzenekara); 5. Gál Dániel —Szücs Ábrahám: Cserebogár (ifj. Közé Antal cigányzenekara); 6. Magyar körtánc (Csorba Gyula cigányzenekara); 7. Eröss Béla: a) Vannak el nem eskölt eskök; b) Minden piros, fehér rózsát (Magyar Imre cigányzenekara); 8. a) Fráter Lőránd: Gyertek ide darutollas legények; b) Csárdás és gyorscsárdás (Farkas Jenő cigányzenekara); 9. Dóczy: Mandulafa: Ha meguntál (Magyar Imre cigányzenekara);

10. a) Szentirmai Elemér: Ritka búza, ritka árpa; b) Piros, piros, piros; c) Eg a kunyhó (Veress Lajos cigányzenekara).

12.00: Hírek.

BUDAPEST II.

11.15: Temesvári Rácz József cigányzenekara muzsikál.

12.15: A Légierők fúvószenekara játszik a Bástya-sétányról.

3.00: Táncezena. Megyeri Gyula tánczenekara játszik.

3.50: „Illik, nem illik?” Irta: Fedák Agota dr.

4.15: Sovinszky László szalonzenekara. 1. Lehár: Cigány szerelem, keringő; 2. Valente: Karnevál, szerenádj; 3. Lehár: Részletek a „Paganini” c. operettből; 4. Jensen: Bölcsődal; 5. Zander: Aranyhegedű; 6. Krome: Kék szalag, egyveleg.

5.00: Rossini: A szevillai borbély. Opera három felvonásban. Személyek: Figaro — Riccardo Stracciari; Rosina — Mercedes Capsir; Almaviva gróf — Dino Borgioli; Basilio — Vincenzo Bettoni; Bartolo — Salvatore Baccaloni. Hang-lemes.

7.15: „Fekete szivárvány.” Móricz Virág dr. előadása.

7.40: Timkó Margit magyar nótákat zongorázik.

8.00: Hírek.

8.10: Kamarazene.

9.00: „Jósok, időjósok és egyéb furaságok az állatvilágban.” Irta: Kittenberger Kálmán.

10.00: Rádiózenekar. 1. Fridl János: Magyar ábránd; 2. Kiss-Angyal Ernő: Esti szél, bécsi keringő; 3. Wissmüller Mihály: Foxintermezzo; 4. Metra: Szerenádj; 5. Kötscher: Foxtrot; 6. Forgács Ádám: Tangó; 7. Fetrás: Holdas éj az Alsteren, keringő; 8. Rust: Colibri; 9. Grothe-Rixner: Filmzeneegyveleg.

KASSA

8.00: Budapest I. műsora. (8.45-kor hírek.)

9.00: Egyházi ének és szentbeszéd a Szent Domonkosrend kassai templomából.

10.00: Református istentisztelet a kassai református templomból.

11.00: Richard Strauss: Till Eulenspiegel vidám csínyjei, szimfonikus költemény.

11.15: Hírek, heti beszámoló, műsorismertetés.

11.30: Világhírű könyvritkaságok között. Közvetítés a sárospataki kollégium nagy könyvtárából. Beszél Hegyi József. Közreműködik dr. Gulyás József főkönyvtáros.

11.45: Budapest II. műsora.

12.15: Budapest I. műsora.

3.45: Népbangverseny Sárospatakon. Beszél Palumbo Gyula. **5.00-végig:** Budapest I. műsora.

Délihál

Tavaszi alchimia

Kertben, utcákon a fák
Varázsolt alchimiák.
Zöldek, újak és nagyok
Szinte foghatatlanok.
Ó, hol volt egy hete még,
Pirinyó kis rejtett gép,
Amin lett a kererék.
Mi csinálta e csodát,
Tavaszi alchimiát?

Szinte harsog ez a zöld,
Az állényegített föld.
Vad fény, dörgő zuhatag,
Nappól csorgó égi hab.
Mindenségből egy darab,
Tudós szerint klorofil,
Tél-vakoknak szelíd ír.
Új ágon kis lobogó,
Mennyből idelopható,
Biztató ősi erény,
Vig tavaszi költemény.

Hol volt, honnan jött ide
A fa új, friss levele?
Milyen roppant őserő
Csalta a mélyből elő?
Mit erőlködött az ág,
Míg ily szárnyakat csinált?
Mért épílyen és olyan,
Szeszélyes — szabálytalan.
Máskor törvényt tisztelő,
Minden rügyből másképp nő,
Lázadó, mind-más, kamasz,
Mégis, mégis ugyanaz!

Pünkösöd, varázs, ihletés,
Tavaszi újjászületés!
Bracuros skalád látom,
Emberben, gallyon, fákon...
Nem rejtély, nem mágia,
Varázsolt alchimia.
Isten ujja int, botor
Szem nem látja, a motor
Fagyókérben járni kezd
És elindul lent a nedr!
Viszi a zöld vágyakat,
Bimbót rejtő álmokat.
Nem néz naptárt, nem kérd és
Oly pontos, mert égi kéz
Hajtja a fán, tilkosan,
Csalhatatlan biztosan.

Igy tesz ép a fecskeszív,
Mit az őszlön hazahív,
Igy csinál a föld, a mag,
Amin nyitallan lakat
Oriz életet, halált
S ha a parancs rátalált,
Kipattan a hant alól,
Diadalmas datt dalol...
Testvér, e kor rohanó
Fia, pünkösöd-tagadó,
Nézd e dús alchimiát,
Mit az Isten itt csinált!
Tedd össze a kezedet,
Hogy a Lángot lássuk meg
Vége
Egymás feje felett...

PUSZTA SÁNDOR

IRTA: ORBÓK ATTILA

A szerző első színdarabjából a színház nem tartott főpróbát. A premier estéjén a nézőtér zsúfolásig megtelt közönséggel. Tomory Sándor vámuügyi tisztviselő, a színdarab fiatal szerzője, halottsápadtan állt a kulisszák mögött kitűnő szabású frakkjában, amelyet erre a nagy alkalomra csináltatott. Arra gondolt, hogy főnöke kegyesen megígérte megjelenését a premierjén. Bántotta a gondolat, hogy meghívta ezt a rideg nagyurat, aki nem helyeselte, hogy „firkálni” szokott. A lelke mélyéig megrendült arra a gondolatra, hogy darabja esetleg megbukik és a rideg főnök holnap gúnyosan fogja végigmérni, amikor keresztülmegy dolgozószobáján. Már ott érezte magát megint tróasztala mellett, ahová a kenyérkereset gondja bilincselte és ijedten húzódtott meg az ügyelő pultja mellett, révedező tekintettel nézve a nagy készülődést. Aztán azon tűnődött, hogy tulajdonképpen mindent, ami most itt történik, ő indította el a „végzet útján” és itt sem törődik vele senki, éppen úgy, mint a hivatalában, ahol az állam vámuügyi igazgatásának csak egy egészen picike kereke...

Csapody, az öreg ügyelő, unottan nyomkodta a csengőgombokat s közben a világosítóval beszélgetett, aki magasan ült felette a sodronnyal bekerített fülkében. A világosítóknak a környéken kis családi háza volt s aznap disznót ölt. Igért az ügyelőnek egy kis kóstolót — az öreg pedig tapintatosan reá akarta vezetni, hogy milyen falatokat szerez s rövid tömondatokban felsorolta, hogy mikor, melyik kis budai kocsmákban evett májat, császárhúst, vagy füstölt oldalast.

A kellekes a firenzei kényúr nagy kerti lakomájának kellekeit hordozta a színpadra a masszív, faragott asztalokra; a horpadt bádogkupákba egy borosüvegből valami olesó vinkót öntött s a gyönyörű, emeletes porcellántálakba papírsomagokból hideg felvágottat rakott... A színpad kezdett benépesedni. Jöttek a statiszták, kopott középkori kosztümökben, pléh-karddal az oldalukon, a hölgyek bodros, tarka estélyi ruhákban, amelyeknek tülldiszitése szürke volt a piszoktól... Csapody bácsi, az ügyelő, egyre dühösebben nyomkodta a csengőgombokat és morgott magában. Aztán odaszólt a szerzőnek:

— Mindjárt kezdődik... „A vas” már megy...

A rendező keresztülhaladt a félhomályos színpadon, néhány szót váltott a gyülekező szereplőkkel, aztán odament a szerzőhöz és belekarolt:

— Jöjjön csak egy kicsit — mondta, — mondok valami érdekeset...

Hátra vitte, a kerti díszlet nagy háttére mögé, a sötétségbe, ahol egy lélek sem járt.

Majd meglátja — magyarázta a szerzőnek, — nekem lesz igazam. Sármásy Ibolyának nagy sikere lesz, pedig a direktor mindenáron Csengődyvel akarta játszatni a szerepet...

Tomory türelmetlenül hallgatta a rendező fejtegetéseit a darab szereposztásáról és gépiesen helyeselt. De közben rémületen gondolt arra, hogy felmegy a függöny és ő nem állhat ott az oldalkulisszák mellett és nem élheti át a szent, nagy pillanatot, amikor elhangzanak darabjának első szavai. Olyan izgalom fogta el, hogy a füle valósággal bugyborékolni kezdett a fejébe tödülő vértől. A rendező megkönyörült rajta és előrevitte a színpadra, ahol a szereplők már elhelyezkedtek a firenzei kényúr kertjében, az asztaloknál. A főhősnő, a szép Sármásy Ibolya odalépett a szerzőhöz és vállára tette keskeny, briliánsok fényétől csillogó fehér kezét:

— Csak nyugalom, kedves szerzőcske — mondotta, — meglátja, siker lesz.

Tomory hátán kezelt csókolni neki és izgatottan kérdezte:

— Gondolja, drága művész? —

— Egészen biztos — mondta a híres fiatal színész. — Kétszer is megbottlottam ma a színházban, a küszöbön. Valahányszor megbottlottam premier előtt, mindig sikere volt a darabnak. — A rendező a művész bollaíra célzóva kétértelmű megjegyzést tett, amin aztán a szereplők jótízden nevettek. Odavezette a szerzőt a függönyhöz, a kémlelőlyukhoz és azt mondta neki!

— Nézd meg a közönséget. Gyönyörű házuk van: igazi gálapremier.

A szerző egyik kezével felemelte a kémlelőlyukat takaró bádoglemezt, másik kezével megkapaszkodott a vastag bársonyban és kinézett a kerek kis nyíláson át a nézőtérre. Kábultan látta a nyüzsgő, zsongó, hatalmas tömeget. A páholyok félhomályából hófehér plasztronok és asszonyi

váltak villantak feléje. Beleszédült a gondolatba, hogy ez a rengeleg ember, ez a sok szép dekollált hölgy mind az ő kedvéért van itt; az ő szavait akarja hallani a színészek ajkáról, az ő fantáziájának játékát jöttek élvezni... A zsöllye első sorában megismerte hivatal-főnökét, a vámmügyi igazgatót, aki szmokingban volt. Mellette ült csunya leánya és kövér felesége, mögötte egy kecskeszakállas, cvikkeres úr állt és előrehajolt... Valamit mondott a vámmügyi igazgatónak, aki gúnyosan nevette.

Tomory izgalma pedig egyre fokozódott... Most valami börtalmas felelősségérzel nehezedett a szívére, amikor látta, hogy milyen hatalmas tömeg jött el, öltözött díszbe erre a kivételes alkalomra és drága pénzért jegyet váltott. Ha csalódni fog, ha unni fogja a darabot, teljes joggal megvetheti, lenézheti őt, a szerzőt, aki becsapta. Érezte, hogy remeg a lába és nem mert elfordulni a kémlelőlyuktól.

Ha megfordul, a rendező, a színészek, Sármásy Ibolya, a nagy művésznő, mindenki látni fogja rajta, hogy mennyire fél. Szégyellte magát. Belekapaszkodott a vastag bársonyjüggönybe, két kézzel. A kémlelőlyukat takaró bádorgdarab visszahullott a nyílásra és nem láthatott semmit. A rendező megfogta a karját és valósággal elrántotta a függöny mellől. Idegesen mondta:

— Jöjjön már!... Nyolc perceel mult nyolc... Kezdjük...

Tomory az ügyelő puljához tántorgott. A rendező szó nélkül eltűnt mellőle; a nézőtérre sietett. Az öreg Csapody beleült a nagy gongba, a színpad fényben úszott, a szereplők össze-vissza beszéltek, nevetgéltek. Az ügyelő egymásután megnyomott három csengőgombot — tompa, erős suhanás hangja hallatszott, — a vastag bíborkárpit fellebbent. Egy pillanatig halk morajlás hallatszott a nézőtér felől, aztán jeszült csendben elhangzott a dráma első mondata:

— Hát most halljunk téged, Rodrigó, mondd el, hány szép hölgy fejt csavartad el Mantuában?!

Tomory dermedten figyelt. Ugy érezte, hogy minden szó értelmellen, fakó, üres és hiábavaló... Fagyasztó volt ez a csend, amelybe úgy zuhantak bele a szavak, mint egy feneketlen tó mélyébe a leguruló kövek...

— Szörnyű bukás lesz a vége — rémlett fel az eshetőség a szerző agyában s arra gondolt, hogy a legjobb lenne meghalni most rögtön.

Az egyik statisztá, aki két perc mulva kijött a színpadról, nem vette észre a szerzőt és odaszólt az ügyelőnek:

— Lassan indul a dolog... Feszeng a publikum...

Az öreg ügyelő fölnyjesen legyintett...

— Mindig feszeng az első öt percben... Nem jelent az semmit!...

De eltelt az öt perc és a gyilkos csendel, amely elnyelte a színészek szavát, semmi sem tört meg...

Tomory homlokát elborította a hideg verejték és esengő szemmel nézett az öreg ügyelőre, aki feléje fordult és biztató mosollyal mondta:

— Csak türelem; majd felmelegszenek...

Megint eltelt néhány perc és a szerző csak azt érezte, hogy a semmiségbe hullanak szavai, hiába erőlködnek a színészek. Egyszerre csak felcsattant Sármásy Ibolya hisztérikus nevelése... A nagy művésznő beszélni kezdett... Harmadik mondatánál a nézőtér felől halk morajlás hallatszott, s a morajlás nyomán hosszantartó, zúgó, fergeteges taps vágódott fel a színpadra, mint egy tenger dagálya...

Az öreg ügyelő széles mosollyal szólt oda a szerzőnek:

— Na, látja, szerző úr!... Én már az olvasópróbán megmondtam, hogy sikerünk lesz!

Ujból felzúgott a taps.

— Nagy sikerünk lesz! — toldotta meg biztató szavait Csapody bácsi mély meggyőződéssel.

Tomory felállt és közelebb lépett az oldalkulisszákhöz. Most már őt is elragadták a saját szavai és amikor harmadszor zúgott fel a tapsfergeteg, megcsapta a győzelem mámor... Kiegyenesedett, büszkén, bátran és merész bizakodással hallgatta darabját, figyelve a színészek játékát. A rendező lépett melléje. A nézőtérrel jött. Atőlelte és a fülebe súgta:

— Forró a hangulat!... Egészen biztosan óriási sikerünk lesz, hiszen a darab jelenetről-jelenetre lendületesebb és a második felvonás sokkal jobb, mint az első. Sármásy Ibolya jött ki a színpadról zúgó taps kíséretében és felhevülten megcsókolta a szerzőt:

— Tudtam, éreztem, hogy nagyszerű a szerepem! De nem reméltem, hogy már az első jelenetemben ilyen sikeres lesz, te drága, aranyos és tehetséges szerzőcske!

Tomory olyan biztos talapzaton érezte magát, mint egy hatalmas bronzszobor, amelyet semmi sem dönthet le és a lelke mélyéig elmosolyodva, a győzelmes hadvezér göggyével gondolt a rideg vámmügyi igazgatóra, akinek csunya leányát most már nem kell elbennie, hogy hivatalnokai karriert futhasson be, hiszen egy csapásra diadalmas szerző lett, aki előtt nyitva áll a gazdagság, a dicsőség, a gondtalan élet és a teljes függelenség útja!

Csapody, az öreg ügyelő diszkréten mögéje sompolygott:

— Máris gratulállok, szerző úr, mert döntő sikerünk lesz!

Tomory előkelő gesztussal megperegette Csapody bácsi vállát és azt mondta neki:

— A huszonötödik előadásra egy hízott disznót kap tőlem ajándékba, öregem!...

„Életünket
és vérünket“

Néhány hónappal ezelőtt hirdette ki az egész országban a Vöröskereszt, hogy megkezdí a vérgyűjtést fronton harcoló katonáink számára. Az ügy nyilvánosságra kerülésének első pillanatától kezdve egészen a mai napig a társadalom minden rétegéből tömegesen jelentkeztek a vérfelajánlók, akik tudták, hogy

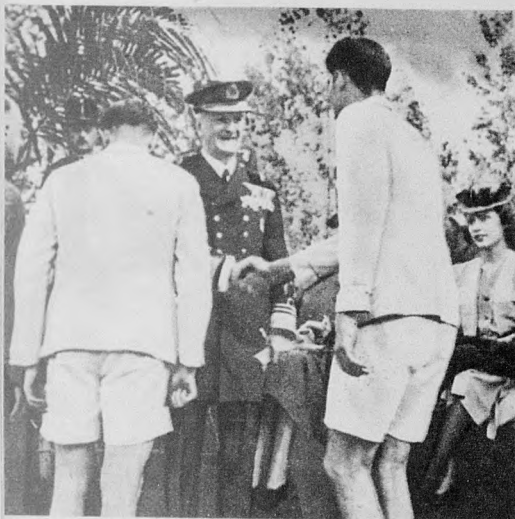
mit jelent egy-egy ampulla friss vér a sebesült magyar katona számára. A véradással jó példával jártak elől társadalmunknak vezetőkörei és ennek a példamutatásnak legérdekesebb esete talán az, hogy a Főméltóságú Kormányzóhelyettes Úr ifjú hitvese maga is felajánlotta vérért a Vöröskeresztnek. A Vöröskereszt kórházban meg is történt a vérvétel. Az orvosok megállapították, hogy a Kormányzóhelyettes Úr neje

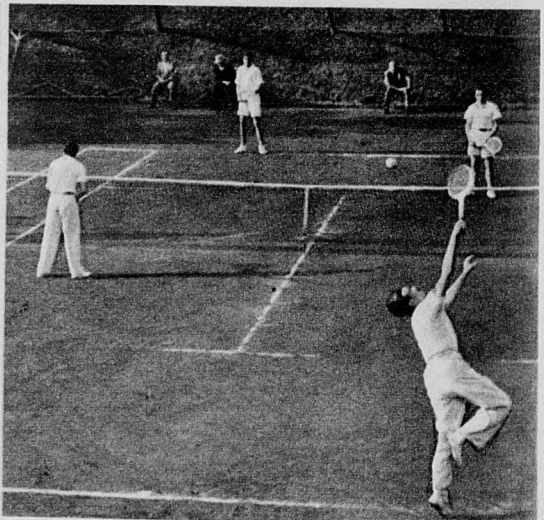
A Kormányzóhelyettes felesége vért ad a katonáknak (MFI-kép)

milyen vércsoportba tartozik, aztán néhány perces előkészület után megtörtént a véradás ma már kissé szertartásszámba menő művelete. Mintha valóvá lenne Mária Terézia magyar főurainak szép, lelkes kiáltása: „Életünket és vérünket“. Az egész magyar társadalom minden tagja bizonyítja így be, hogy életét és vérért hajlandó áldozni az értünk ugyancsak életét és vérért áldozó ismeretlen magyar katonáért.

Magyar-német teniszmérkőzés 3:3

A Kormányzó Úr Főméltósága előtt tisztelegnek a német vezetők és játékosok

Az Asbóth, Mayer dr. — Buchholz és Koch-pár mérkőzése

Nőkről a nőknek

Irja:
Hattyasy Katalin

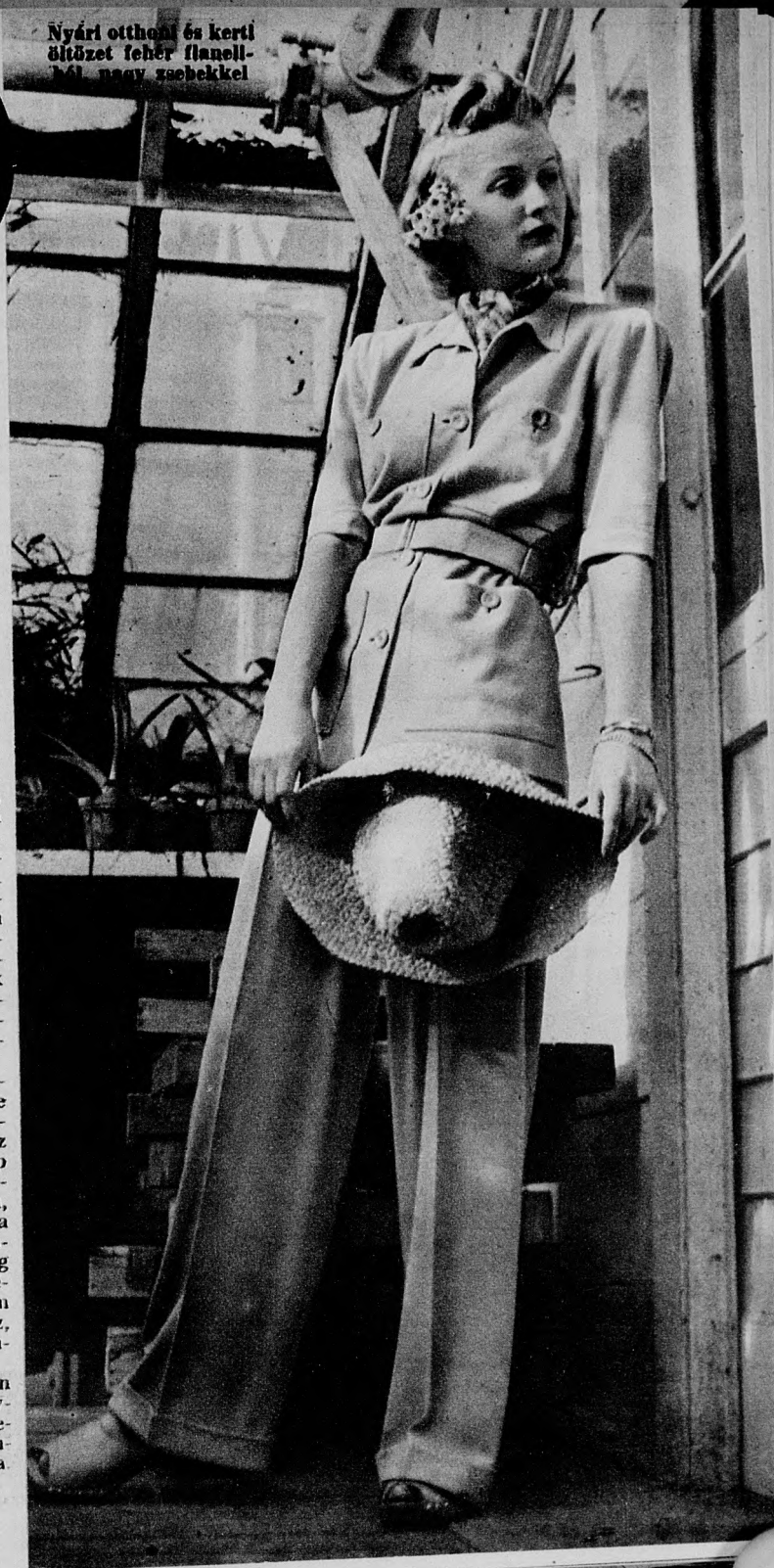
A KIRÁLYDIJ

mindig eldönti a tavaszi és a nyári divatot. A próbálkozásoknak ilyenkor már vége, mert a pompázó napsütésben felvonult dámák az idén is megmondták öltözködésükkel: mit fogadnak el a divatból és mit nem. A Királydíj jelentette a premierjét a santungkosztümöknek, amelyeket az idén ezer változatban látunk. Nem csupán angol kosztümök, hanem magasnyakú franciás kosztümök és elől kivágott, nagy zsebóval díszített toalettek is készülnek a selymek sztárjából az idén. Bár a hőmérő higánya a Királydíjon még nem szaladt fel az emprimé-fokig, mégis sok emprimé-toalett vonult fel. Megállapítottuk a színorgiákból, hogy az idén a kismintás és a nagymintás emprimé egyformán divatos, de sok kézzel festett tisztelyem anyagot is látunk, izléses drapériákba vonva.

Az emprimé-kosztümöknek se szeri, se száma. Majdnem minden emprimé-ruhához készül emprimé-kalap is, ez azonban csak akkor elegáns, ha síma, egyszínű kabát tompítja a színek tobzódását alakon és fejen. Néha még emprimé-kesztyű is készül, táská pedig nem ritkán. Bórhány ez, vagy divat? Mindenestre — divat.

Ujdonság és nagyon érdekes a többféle, egyszínű anyagból foltszerűen kombinált, ráncolt és behúzott ruha

Nyári otthoni és kerti öltözet fehér flanellből nagy zsebekkel

Fekete moarékosztűm világos bézs szabóval. Ebből az anyagból készült az ujj díszítése is

A DEMI-KOLLEKCIÓ

ugyanesak gazdag választékot tárt elénk. Megpróbálunk leírni néhány sikerült toalettet: fehér, jóformán állig gombolt shantungruha, fehér csontgombokkal, piros szalaggal, megtűzdelt zsebekkel és ugyanilyen ujjnyi piros szalagok futnak keresztben a szoknyán is. Fekete-fehér keskenyesíkos strandruhát láttunk, amelynek rágombolható szoknyáját elől végig és a derékon piros cellofánmuskátlik díszítették. Eredeti, szép, izléses. A virág mindenütt divatos, még ékszernek is. Külö-

Keresztesíkos krepvászónkabát széles antilopövével, áttört kesztyűvel, antilop-süveggel

nösen a strandékszernek között találunk sok színes virágot, nyaklánc, karperec, frizurázsa és gyűrű formájában.

A szolid és mindig divatos feketét nyárra a fehér váltotta fel. A krétaszínű szövetkabátok készülnek angolosan, bő háttal, de még több modellt szabtak testhez hasonlóan. Érdekesekek a háton apró gombolással csukódó kabátok s egészen érdekes, egyszínű ruhához viselt emprimékabátokat is láttunk.

A pettyes az idén véletlenül a csíkkal egyidejűleg divat, holott máskor ez a két minta szezononként váltogatja egymást. Nagyon kevés olyan pettyes modell van, amely egyforma anyagból készült. A pettyes-kombinációk néha négy-ötféle színű alapanyagúak s ilyenkor mindig a váll körül történik a petty-variáció, a szoknya a leg-sötétebb pettyesből van.

Az emprimék, illetve kombinációk a strandon is divatosak. Évek óta alig láttunk elvélve néhány fekete fürdőruhát, míg most emprimével kombinálva szép számmal szerepelnek a kollektcióban. Előnyük, hogy a fekete szín hátul és oldalt karcsúsítja az alakot, míg az emprime, amelyet rendszerint elől végigfutva dolgoznak az anyagba, élénkíti a sötét ruhát.

AZ IDŐ

pénz — ezt tartja a közmondás és az ideai divat előírásai szerint erről még strandolás közben sem szabad megfeledkeznie a divathölgynek. E célból vízhatlan szerkezettel készítették el a fürdőruhára kitűzhető, legtöbbször zászlóformájú strandórákat, amelyeknek nem árt a hullám s egy szempillantással a napföldözés ideje is pontosan ellenőrizhető.

A karton-változatok milliószámán készülnek. Aranyosak és fiatalosak a rakottszoknyás napozók, de talán még érdekesebbek a régimódi fazonban készített kis, fodros nadrágocskák, amelyek ugyan most nem érnek bokáig, csak majdnem térdig, de mindenesetre emlékeztetnek a harminc év előtti divatra. Ujítás, hogy a strandköpenyek sem hosszúak az idén, legalább is készült néhány térdigérő modell.

A strandtáskák is érdekesek. Egyikük másikuk olyan, hogy retikülnek is beillik: nem túl nagy, zipzárral csukódik felül, levélformájú. Amelyik azonban ezt a méretet túlhaladja, az vagy kerek, kocsikerék formájú, és nagyságú, vagy napernyőalakú, de mindenképp óriási méretű. Az idén tűntek fel először a strand-hátitáskák, amelyek színesek, sikkesek, ügyesek és főként alkalmasak arra, hogy az egész társaság strandholmiját így egyetlen gavallér cipelje a partifürdőig.

A parti felszereléshez természetesen hozzátartozik a modern strandkalap is, amelynek formája néha egyenesen megdöbbentő. A cello-

Sötétkék úszóruha, ezüstszürke virág- applikációval

fán-kapucnik ügyesek és hűsek, de ezek nem simulnak a fejhez, hanem megfelelő drótszerkezet mintegy két centire a fejtől távol tartja őket, valósággal napernyőszerűen. A nagykarimájú szalmakalapok mellett feltűntek az állatformát utánzó szalma-

fonatú napkalapok is. Ugy látszik, mivel az idén a nyersanyaghiány miatt nem készülnek gumiállatok, a kedvenc forma felszökött a fejre s most krokodilus, kacsacsőrű és egyéb vízilények raffiakadásával hívják fel a hölgyek magukra a figyelmet.

DIVAT-APRÓSÁGOK

A napszemüvegek között feltűnt az a valódi, szemformájú sötét üveg, amelynek nincs óriási csontkerete, előnye viszont az, hogy a szemkörüli rész is lesülhet a használata alatt.

*

A csipőig érő kabátokat gyakran készítik vászonból, empriméből, sőt láttunk egy eredeti modellt — raffiából is. Úgyes kis raffiasüveg való hozzá, válligérő rojtokkal. Sporthoz nagyon csinos és fiatalos.

*

A zsebre elhelyezett monogramok az idén is divatosak. Ujabbak azonban a kétcentis fehér szegéllyel felszegett szoknyára láncöltés-el varrt keresztnevek.

*

A parasztszoknyák tengerinyi változatában az idén a nagyrózsásak és a búzalkalászmintásak lesznek divatosak. A szoknyákat, különösen erősebb hölgyek részére, nemcsak ráncolják, hanem harangalakra meg is szabják.

*

A kantáros fazon az idén nemcsak az egyszerű kis dél-előtti és strandruháknál divatos, hanem még estélyi toaletteknél is. A nappali ruhák kantárjai gyakran bőrből készülnek, az estélyieken pedig láttunk szép, csillogó gyöngykantárt is — bocsánat a hasonlatért, — éppen úgy, mint azon a bizonyos mesebeli táltosparipán.

*

A tapló korzójogot kapott az idén. Ebből a puha, barna anyagból nemcsak sporttáskákat és sapkákat készítenek már, hanem cipőt is, még pedig világossárga fatalp-pal.

*

Talán az idei csokoládészinre sült divat hozta magával az új körömlakkot, amely az előírás szerint csau-csau színű, de néha még sötétebb barna. Az első pillanatra megdöbbenő, úgy hat, mint-ha fényképészjelölt, vagy fodrászegéd lenne a hölgy s a sok vegyi szertől barnultak volna meg az ujjai.

Berakott szoknyás napozóruha kis kabátkával

NAGYSZERŰ KIS KINCSESTÁR

AZ A NYOLC REMEK KÖNYV, AMIVEL
MEGLEPJÜK AZ OLVASÓKÖZÖNSÉGET

IRODALOM, MŰVÉSZET, TÖRTÉNELEM ÉS SZÓRAKOZÁS

HANKISS JÁNOS: A MAGYAR IRODALOM KÖZELRŐL
Egész vászonkötésben, fehér papíron nyomva, 300 oldal, könyvnap
ára P 7.60, könyvnap után P 9.—

SZENTIVÁNYI GÁBOR: MAGYAR MOSOLY
Művészi népviseletünk története. Gazdagon illusztrálva, karton-
kötésben, 192 oldal, könyvnap ára P 2.80

**DÁLOKY JÁNOS:
IGY KÉSZÜL A MAGYAR FILM**
A magyar filmgyártás kulisszatitkai, kar-
tonkötésben, több mint félezer képpel,
192 oldal, könyvnap ára P 2.20

PETŐFI ÖSSZES KÖLTEMÉNYEI
Fél vászonkötésben, új kiadás, könyvnap
ára P 2.10

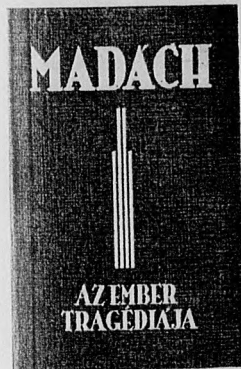
HORTHY DALOK
Egész vászonkötésben, finom papíron
nyomva, könyvnap ára P 2.50 helyett P 1.50

SZECHENYI FÁKLYAVILÁGA
Kötve, könyvnap ára P 1.20

**MADÁCH IMRE:
AZ EMBER TRAGÉDIÁJA**
Bevezetéssel és magyarázatokkal ellátta
Hankiss János dr. egyetemi tanár.
Ára P 1.20

**SZOMBATHY VIKTOR:
MAGYAR FARSANG**
Remek színdarabok műkedvelőknek, 192
oldal, ára P 1.50

Kaphatók minden könyvkereskedésben.
Megrendelhetők a „Forrás” könyvesboltjában:
Budapest, VII., Dohány-utca 12—14. szám.
Az összeg előzetes beküldése esetén a
könyveket bérmentve szállítjuk.

Táltos

Írta: TAMÁS TIHAMÉR

Ismertem egy Táltos nevű lovat. Ott szolgált valahol a kanyargós, szőke Tisza-partján, egy grófi kastélynál. Szolgált? Á, dehogy szolgált. Nem lehetett semmire se használni. Pedig oly gyönyörű mén volt, hogy a Tisza mindkét partján messze terjedt a híre. Inkább hirhedtnek lehet nevezni, mint híresnek. Bitang állat volt Táltos. Bitang, öntelt, alamuszi és gazember. Gazállat!

A szegedi parton föl felé hosszú kilométereken szorgalmas munkás emberek ezrei tömtek, emelték a gátat, hogy útját állják a szeszélyes folyónak. A Tisza pedig szőkén és vidáman nyaldosta a partok alját, míg a keménykötésű, izmos parasztleányek könnyű, öszvérhúzta, kétkerekű talyigákon, kordélyokon hordták a kavicsos, sárgásszürke sódert, hogy azután cementtel keverve a föld fiainak megdönthetetlen erődítménye legyen — a beton.

Itt dolgozott — mint kordélyoslegény — Kovács Jóska is, a kunarcú, barna parasztfiú. Hogy Jóska és Táltos, hogy lettek jópajtások, azt fogom most elmondani.

Írdatlan ákácok között vezet a keskeny kocsit a kastélyhoz. Kerítés nincs sehol, csupán az erdő szélén, egymástól bizonytalan távolságokban lévő táblák jelzik, hogy ez magánterület. Jó negyedórás út után megriktnak a lombok s elérjük a tisztást, melynek közepén áll a kastély, szép korintosi oszlopokkal és vagy tizenhat szobával.

Itt élt a gróf.

A kastély balszárnyával egy „L”-alakot képez a személyzeti lakrész és az istálló. Az istállóban tizenkét ló. Balról a második Táltos.

— Te Andris! — mondá egy napon a gróf a lovásznak — fogd be Táltost és az

egyik kancát. Bemegyek a városba. Magam hajtok...

— Táltost? Hm... — dűnyögött a lovász. Jó nem lehet a vége. De már katonakorában megtanulta, hogy a parancs, az parancs, teljesíteni kell.

Igy történt, hogy Táltos, az éjfélete mén és a szürke egymás mellett verték a port már valahol az ősi kuria határán, de ha azt hisszük, hogy a gróf elérte Szeged városát — erősen tévedünk.

Táltos — mint ahogy ismerjük, — nem közönséges ló. Bitang, öntelt és alamuszi.

Pontosan a grófi kuria és a város közti út közepénél történt, hogy Táltos érkezettnek látta az időt a cselekvésre és egy nagyot ugorva — miközben fara magasra emelkedett — úgy rúgta oldalba a mellette gyanútlanul baktató szürkét, hogy az merész lendülettel kiugrott a hámból és vad rohanásban kezdve Táltossal együtt az árok felé ragadták a kocsit, grófstól, cók-mókostól együtt.

A koci mégse fordult ekkor az árokba.

Nem történt semmi más, mint az, hogy Kovács Jóska, a napszámos-kordélyoslegény, amikor meglátta a dülöngő kocsit a megvadult lovakkal, hatalmas ugrásokkal a lovak előtt termett, elkapván azokat és zablájuknál fogva „leszorította”.

Ugyan eltört három küllő és a rúd, de a gróf életben maradt. Kovács Jóskának köszönhette. Hálája jeléül a gyönyörű, de számára hasznavehetetlen fekete mén és nagyobb pénzösszeget ajánlott fel Jóskának. A fiú csak Táltost fogadta el.

Táltos a keze alatt egész megváltozott. A vad, harcoss paripából csendes, legelésző mén lett. Míg Jóska szorgalmasan hordta a sódert, Táltos naphosszat a füves-bokros domboldalon kóborolt. A késő délutáni

TUDOM...

Tudom: szivedbe színes álmot

Nem rólam fest a képzelet.

Abrándozás nem értem száll meg,

Jövőd nem velem himezed;

Tudom: másért ég arcod lázban,

Más névre reszket ajakad;

Tudom: meddön vívom a harcot,

De nem lehet, de nem szabad

Lemondanom, elhagyjalak...

Tied szívemnek minden álma

— Az életet én álmodom! —

Te adsz a képzeletnek szárnyat,

— A képzelet a vagyonom! —

Rólad beszélek minden dalban,

— Igaz barátim e dalok! —

Nálad nélkül mi lesz belőlem,

Ha képzelet veszt szárnyakat,

Ha álom és dal elhagyott...

KAÁLI NAGY JÓZSEF

órákban pedig, amikor a Nap már a Duna-Tisza közti homokbuckák ölében bujkált, Táltos a gémeskütnél állt és onnan nézte gazdáját utolsó fordulót.

Eltelt egy hónap és befejeződtek a gátépítési munkálatok. Ugynevezett „holt-szezon” következett és bizony Jóskának összegyűjtött kis pénzeszkéjéhez kellett nyulnia. Jobbnak találta, ha feljön Pestre, hogy valami munka után nézzen, mielőtt a „hét szükesztendő” következne. De a lóval hamarjában nem tudta mit csináljon.

Hosszú napokon át gondolkozott Táltos miatt, mert tisztában volt azzal, hogy nem viheti Pestre magával, pedig Táltos volt az ő egyetlen jópajtása és mély fájdalommal érezte, hogy mégis itt kell hagynia. Eladta. A gátépítő munkálatok egyik vezető-mérnökének tetszett meg a fekete paripa.

Jóska vállas legény volt és néhány napon belül munkát talált egy építkezési vállalkozónál. Itt három hónapig keverte a maltert, majd egy mázoló mesternél dolgozott.

Réggel hatkor kelt és már egy órával később munkahelyén volt, vagy pedig meszes, festékes ruhában húzta a festékes-bödönyökkel, ecsetekkel és mintákkal megvakart kézikocsit a macskaköves utcákon.

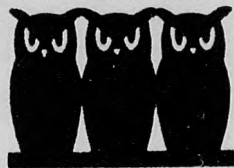
Képes gyermekújság. Megjelenik minden hó 1-én és 15-én.

Kiadja a Magyar Népművelők Társasága, Budapest, VII., Dohány-utca 12.

Egyes szám ára 26 fillér.

Kapható minden újságárúsnál
Kérjen mutatványszámot!

Delibáb

CHINOSOL

öblítő tabletták a napi szájpolváshoz. Kellemes formája a fertőzés elleni védekezésnek náthaláznál vagy más meghűléses betegségnél. Fertőtleníti, nem illatosított. Kapható gyógyszerárakban, drogériákban.

Egy koratavaszi reggel, amikor nem volt kék és Naptól ragyogó az égbolt, hanem a szürke felhőkből láthatatlan kezek sűrű záport zúdítottak a pesti utcákra, utakra és terekre, Jóska valahol a nyolcadik kerületben vonszolta a négykerekű szerszámot. Ruháján feloldódott a méz és a festék, a nyakába zuduló eső pedig végigfolyt inge alatt a gerincén. De Jóska észre sem vette az esőt, a sarat, ő csak ment és húzta a talpigát.

A Tiszára gondolt, a nádas partokra, a gátépítésre, a grófra, de minden emlékében ott élt Táltos, legkedvesebb pajtása.

Bizonyára jó dolga van a mérnöknel, ha csak ő is el nem adta valakinek.

Ilyen gondolatok között húzta a megterhelt kézikocsit, amikor egyszer csak néhány méterre nagyot nyerit egy vele szembe jövő igásló, majd nem törődve kocsisa gyeplő-rángatásával, nekimegy a kézikocsit húzó Jóskának, ép hogy fel nem döntötte.

Jóska bizony nem éppen válogatott szavakkal illette a lovat és kocsisát, de a következő pillanatban már elkapta a ló nyakát és boldogan magához szorítva kiabálta.

„Táltos, drága jó lovacskám”.

Mert bizony Táltos volt, régi jó pajtása. Alig lehetett ráismerni, úgy lefogyott. Csontjai kiálltak és ápolatlansága messziről meglátszott.

Zuhogott, mégis nagy embercsoport nézte ezt a furcsa találkozást, pedig nem történt semmi, csak egy ember és egy ló találkozott a pesti utcán és mindketten kocsit húztak.

Az ember kézikocsit, a ló pedig szódásüvegekkel megrakott kocsit.

ARANSZÓKE LESZ,

ha az Elsner-féle Eau Radleuset használja. Barna vagy fekete haját nyer az Elsner-féle dió kivonattól. Ára 2,40 pengő. Naponta postai szétküldés.

EISNER GYULA drogeria, főhercegi kamaral szállító, Budapest, VI., Andrásy-út 37 szám

A cimbalom művésze

LÁTOGATÁS RÁCZ ALADÁRNÁL,

AKI STRAVINSZKIJT IS MEGTANITOTTA CIMBALMOZNI

Néhány száz méterre a világ vége előtt, valahol a budai hegyek legvégén, Torbágyi-út 100 alatt lakik a magyar cimbalom fedjedelme, Rácz Aladár, akit Saint-Saens, a világhírű francia zeneszerző a cimbalom Liszt Ferencének nevezett.

Mikor meglátogattam, feleségével éppen egy Bach-darabot játszott: a jellegzetes Bach-dallamok csengtek ki a villa ablakából. Gyengéd finomsággal szárnyalt a cimbalom hangja s aki nem tudja, hogy Rácz Aladár lakik abban a villában, nem is képzele, hogy ezeket a hangokat a lenézett kocsmahangszer, a cimbalom adja.

Beléptem a villába, mely valóságos kis Stravinszkij-múzeum. A falon a nagy mester dedikált képei, kéziratai, levelei lógnak, az egyik szoba főhelyén gyönyörű mester-cimbalom helyezkedik el a zongora mellett. A cimbalom Rácz Aladár saját tervei alapján készült. Egy kis állványon legalább ötven cimbalomverő, kis- és nagyfejtű „bagettek”.

A házigazda, ez az áhitatos, művészfejtű ember, aki maga a megtestesült művészet, ősszel elfoglalja a Zeneművészeti Főiskolán a cimbalom-tanszéket, melynek rendes ki-nevezett tanára.

Amíg az út ideig, a Zeneakadémia katedrájáig vezetett, a művész végigbarangolta Európát. Járt Svájcban, ott ismerkedett meg francia származású feleségével, akivel tovább utazgatott Franciaországban, Spanyolországban, Olaszországban és egyik nap még a római Santa Cecilia-hangversenyteremben hirdették önálló estjét, másnap már a párizsi magyar követségen Apponyi Albert tiszteletére cimbalmozott 52 miniszter, nagykövet, követ jelenlétében. Játékát Lebrun és Pétain marsall hallgatta és Stravinszkij, ez a zárkózott, ridegkedélyű muzikus elragadtatással rohant Ráczhoz, megszorította kezét és felajánlotta, hogy egyik kompozícióját cimbalomra írja. Így szüle-

tett meg a híres Stravinszkij-féle „Ragtime” és a „Renard”, minden idők legnagyobb virtuozitását kívánó két cimbalomdarabja.

Ezekkel járta be Rácz az európai hangversenytermeket s közben ő maga is átírta Bach, Scarlatti, Couperin több művét és olyan igézetes finomsággal adta elő trapézalakú hangszerén, a hogy nemrég elhunyt világhírű karmester, dr. Felix Weingartner üdvözlő levéllel kereste fel, de ugyanígy gratulált neki levélben Ernest Ansermet,

Nikita de Magaloff, Victor Marguerite, a világhírű francia író, akihez Ráczot jó barátság fűzi.

Kissé nehezen barátkozik ez a zárkózott, művészetben élő ember, de a zené, mely a szomszéd villa rádiójából át-harsog, feloldja. Érdekes emlékek kerülnek elő: Stravinszkij „Choriques de ma vie” című emlékirata, melyben a mester baráti emlékezés hangján szól Ráczról, aki őt is megtanította cimbalmozni. Aztán egy másik könyvet, Ramuz „Souvenirs sur Igor Stravinszkij” című művét veszi elő, ebben is szó van a cimbalom Liszt Ferencéről, aki diadalmas külföldi hangversenyútjainak emlékeit albumba ragasztotta és egyik oldalon még spanyolnyelvű kritikák magasztalják művészetét, a másik oldalon pedig már Émile Vuillermoz-nak, a rettegett francia zenekritikusnak a tollából fakadt ódái dicséret olvasható.

Most magánosan él feleségével csendes hegyvidéki villájában. Lassanként teljesen felgyógyul súlyos izületi betegségéből.

Már újra gyakorolgat, újra játszik hangszerén, mely 105 napig, amíg a mester kórházban feküdt, némán hallgatott gyapjú-takarója alatt. Szinte vidáman ujjonganak a hürok, amikor érinti őket a cimbalomverő és olyan tiszta csengéssel szállnak fel a dallamok, mintha nem is a merev „anyag” pengene a pamuttal becsavart pálcikák alatt...

Baráth Ferenc

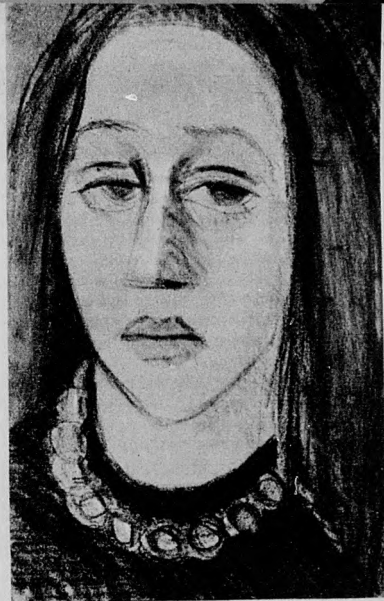

Rácz Aladár cimbalomjátékát felesége zongorán kíséri (Kovács-kép)

Egy festőnő és egy szobrász budapesti kiállítása

Képzőművészeti életünk értékei kifogyhatatlannak látszanak. Szinte hétről-hétre új bemutatók nyílnak, újabb és újabb műtárgyak kerülnek a nyilvánosság elé, minduntalan jelentős alkotásokra, érdekes törekvésekre bukkanunk. A Múbarát kiállítóhelyiségnek rövid történetében a most nyílt tárlat például a huszonhatodik s mégis, e magas szám ellenére, minden alkalommal sikerült figyelemreméltó anyagot összegyűjteni. Ha valamennyi szereplő művész nem is volt mindig úttörő vagy korszakalkotó egyéniség, munkássága nem jelentett különleges eredményt az általános fejlődésben, a becsületes szándék, a jóindulatú tehetség mindegyiken meglátszott. Ép az bizonyítja kultúránk erejét, hogy gazdag változatokra képes, a kitűnők mellett áhítatos törekvők dolgoznak, a remek jó átlagművekkel váltakoznak. Állandó lázas tevékenység tartja izgalomban a művészeti érdeklődést, örvendetes termékenységgel és merész kitérővel működnek az elhivatottak és választottak.

Ezúttal Kerényi Jenő szobrai szereznek elsősorban igaz megbecsülést a kiállításnak. Az ifjú mester legjobb oldalairól mutatkozik meg itt fől sorakoztatott gyűjteménye képesen. Ami találatkonyság, plasztikai fürgeség, lelkes kísérletezés észlelhető stílusában, arra minden vonatkozásban találhatunk egy-egy példát. Szinte hihetetlen mozgalmasságot tömörít formáiba, kemény lendületbe hozza mintáit, de ezt a

Kühner Ilse : Önarekép

műfaj súlyos kötöttségeibe ágyazza. A nehéz arányok, a nagyvonalú anyagszerűség és szárnyaló képzelet találkozása Kerényi Jenő művészte.

Kühner Ilse, svájci származású festőművész nő grafikai rendkívüli ügyességről, kimeríthetetlen sokoldalúságról tanúskodnak. Minden próbálkozása finom és kulturált, belső érzékenységgel és igényes kíváncsisággal változtatja eszközeit, az elröppenő gondolatban és a technikai szeszélyben is keres valami rögzíteni valót. Modernsége közvetlen és természetes, a bonyolultabb témánál se válik erőltetetté, mintha nem venné egész komolyan a dolgot. Talán ez a nőies benne. Tóvári (Tóth) István tökéletesen az ellenkezője, komor és nehézkes, reménytelenül problematikus, kétségbeesett és lemondó. Kühner Ilse apró ötletei mellett képeinek túlzott méretei is már a világmegváltás és ige hirdetés elszántágát jelzik. Sötét színei, pesszímista szemlélete nyomasztó hatásúvá fokozódnak. További képei fognak majd meggyőzni magatartásán az őszinteségéről.

Pögy.

Öltözködés

Ázsiai dal
(Kerényi Jenő művei)

KELEMEN KRISZTINA

A Várhegy felett kihívóan kéklík az ég. Lenn a folyóparton már bomlik a tavasz.

Zabolátlan mohósággal tolakszik a kabátom alá, a háztetők fölé, az orromba, a számba, a tudómba... Fulladozva habzsolom ezt a fanyarszagú, földízű mámort, a fülem zúg, apró, tüzes csillagok táncolnak a szemem előtt. Pattanásig feszül bennem egy ismeretlen erő. Kiáltani szeretnék. Hangosat, nagyot!

Magasra nyúlva állok a dombtetőn.

Felkiáltójel vagyok az ég felé? Vagy egy óriás madár, amelyikben most bontakozik a repülés ősi ösztöne?...

Nagyot lendül a karom, futásba oldódik a lábam: hirtelen irammal nekivágok a Várhegy oldalának. Futok, futok, jóleső, szilaj eloldozottsággal s egyszerre lihegve, remegve megtorpanok a régi Papkert előtt.

Hirtelen kicsi leszek. Egyszerű és régi tavaszok gyermeke. Szerényen összezsugorodom, mint a vásári sipoló duda, amelyikből kiengedték a levegőt.

— Istenem a régi Papkert!... — Papkert — simogatom a szót most hangtalanul, puha, meleg ajakkal, — Papkert! — mondom ki hangosan is, s a hang tavaszi ürességgel, üdén szökik a magasba. Kicsit kongva csendül, érezni rajta, hogy még nincs levél a fákon, amiben megakadna.

De fa se nagyon akad a közelben. Legnagyobb részét frissen ázott meszesgödörök és cementes hordók terpeszkednek a régi, kedves ágyasok helyén. Hátrább az öreg platánok sötétlő kanyarodói közt már modern villák tarkállanak kacéran, s csak nehezen tudom összeszedni a gondozatlan utak és tisztások régi képét.

Papkert! Te gyermekkori és titokzatos drága dzsungel!

Hirtelen elszállt tavaszok terhétől lesz nehéz a szívem: nyíló bazsarózsbokrok, titkos búvóhelyek, meleg jázmin- és gyantaszag, éretlen gyümölcsök íze, selypítő becézések, cserebogaras alkonyok emléke rohan meg... S lehúnyt szemem előtt egyszerre megjelenik öt kedves árnyék:

Az öt Kelemen-nővér.

Az egykori híres szép Kelemen-lányok, amint kora tavaszi délután vagy sugaras őszi, fantasztikusan lobogó uszályaikkal méltósággteljesen — mint ünnepélyes darvak vagy rejtelmes, sötét hollók — lassan húznak az ősi Papkert felé.

Én már csak így ismertem őket: özvegyen és a multba nézőn. De megyszerte ünnepelt hírük emléke még ott kísértett a családban mialatt felnőttem és tapasztalatainknak gazdag tárházán nevelkedett az egész Papkert női ifjúsága.

Uralkodó családnak születtek a Kelemenek. S uralkodtak is. Már nem is mint család, de mint dinasztia. Öntudatlanul-e vagy titkos megegyezéssel? — egymásközt

is betartottak bizonyos uralkodói formát. Családi tanácskozásuk, eszmecsereik lebonyolítása, felvonulásaik, asztalbontásuk sorrendje minden esetben ugyanolyan törvények szerint történt.

A Papkertben is mindegyiknek megvolt a maga külön helye, s még véletlenül se cserélték volna fel őket. Ugy ültek ott napszálltakor a merev derekú fapadokon, sötét lepellekbe burkoltan, mint nagy, álmos galagonylepkék a málnabokrok tövében.

Mennyi titokzatos és milyen gazdag emlékek mult kísértett ilyenkor körülöttük! Éhesen szimatoló orcimpákkal, hang nélkül lesve, ilyenkor eresztették útnak kamaszkorunk zabolátlan fantáziáját egy-egy elhullajtott szó vagy eltévedt mondatfoszlány után.

Ültek a Papkert elnyúló árnyai között, tint őrözvegy királyné.

S a királynék közt a legkirálynébb: Kelemen Krisztina.

Messzenéző szürke szeméből még akkor is, a fátylak mögül is, valami rejtelmes világnak elmentett szépsége üzent s bár keveset beszélt és hozzánk gyerekekhez csak ritkán szólt, mégis benne éreztük meg leginkább fékezhetetlen ifjúságunk visszhangját.

Órákig elült hangtalanul szokott helyén, de az alkonyi szürkületben néha felemelkedett s hosszú, imbolygó lépteivel nekivágott a homályba vesző kertnek. Tünődő nyugtalansággal rötta a kigyózó utakat s mi messziről bujkálva lestük érthetetlen és titokzatos vándorlását. Néha megállt a deszkapalánk előtt s kutatva nézett sokáig a hegyeken túla, aztán megint tovább sietett. Csak egy-egy virágzó bokor vagy gyümölcsfa tudta néhány pillanatra megállítani.

Nagyon magánosnak és megközelíthetetlennek éreztük ilyenkor s ez talán még csak növelte bennünk a kíváncsiságot és tiszteletet, mellyel körülveztük.

Mert nagyon tiszteltük Krisztin nénit. Valahogy értett is hozzá, hogy kevés szóval tekintélyt tartson, nemcsak előttünk, de az egész családban. Ő volt a fórum s a szava mindig döntő volt viták esetén. Sokszor úgy éreztem, mintha a felnöttek összes titkának ő volna a tudója és őrzője s forró vágyam volt, hogy valami kis résen át a közelébe férközzem. De elzárta magát mindenki elől, nem használt semmiféle mesterkedés.

Csak egyszer oldódott meg egy pillanatra. Egyszer libbent meg csodálatos lelkének függönye értetlen szemünk előtt.

Egy tavaszutói estén történt. Akkor már nagyobbacska lány voltam és sok mindenféle új és furcsa dolog megfordult a fejemben esténként elalvás előtt. A nővéremet második éve farsangoltatták azon a télen s bennem is motoszkált már valami kifelé feszülő, röppenni kész erő.

Egyik este Krisztin néni megint nekimentült szokott sétáinak, mi pedig a bokrok mögött követtük.

Gyönyörű alkonyat volt. A tavasz még

Déliabál

nem vetkezett ki habos pompájából, de a levegőben már ott rezgett a nyárnak minden ígérete. Krisztin néni maga is, mintha hosszabban álldogált volna ezen az estén a virágzó fák alatt s valami mélyről szakadt sóhajással dőlt neki a kerítésnek. De amint kihajolt a távoli hegyek irányába a deszkák felett, mindjárt vissza is kapta fejét. Pillanatra úgy tetszett, mintha megijedt volna, aztán óvatosan körülnézett. Majd újra kidugta fejét, most már hosszabban szemlélődött, aztán visszalépett a palánktól s gyorsan megindult a kert végében nyíló bodzabokrok irányába.

Egymást lökdösve, lábujjhegyen, viharászó kíváncsisággal osontunk utána. Amint közelebb értünk, elfojtott suttogás hangja csapódott fülünknek. Krisztin néni pillanatra megállt. Mintha gondolkozott volna valamin, aztán hirtelen felfigyelt.

A hangok most már kivehetőbben értek hozzánk s mi léleketünkett visszafojtva, nyújtogattuk a nyakunkat, hogy a bokrok mögül valahogyan kilássunk a kerítésig. De a dúslombú bodza elfogott előlünk minden kilátást.

Krisztin néni erősen figyelve állt. Én nem bírtam tovább a kíváncsisággal, hirtelen elkaptam a mellettünk álló fa ágát, s merész lendülettel felvettem magam a lombok közé. A következő pillanatban erősen meg kellett kapaszkodnom, hogy menten le ne forduljak onnan. A bodzabokor mögött — Krisztin néninek háttal — Lilla nővéremet pillantottam meg a palánkba kapaszkodva s előtte, a kerítésen túl, egy fiatalember állt. Mindjárt megismertem: a kis főhadnagy volt, akivel egész télen együtt korcsolyáztak s aki ma délután búcsúzni volt fent nálunk, mert áthelyezték az ezredét Galiciába. Most itt búcsúzott. Búcsúztak. S Krisztin néni nézte.

Elhűlt ereimben a vér. Kiáltani szerettem volna, vagy valahogy figyelmeztetni őket, de a torkom összeszorult s egész testemben megdermedt a vér.

A kis katona pedig egyre szenvedélyesebben búcsúzott s Lilla is könnyes szemmel szorongatta a kezét.

— Várjon rám, édes... hamarosan visszajövök... Őszre biztosan előléptetnek és akkor... Ugye megvár?... Megvár?...
— Hallatszot fajtottan a fiú kérése az esti csendben.

Lilla szípgó válaszat nem igen lehetett kivenni, de erősen bólogatott hozzá, s a kerítést morzsolták görcsösen összefonódó ujjai. A fiú most hirtelen felágaskodott egy kőre:

— Édes — suttogta, s átnyúlva a palánkon, Lilla fejét igyekezett magához húzni — csak egyszer... egyetlenegyszer...

Lilla a belénevelt jómodor utolsó maradvékával ijedten tiltakozott s igyekezett elhúzódni a fiú közeléből, de az egyszerre megvetette a lábát két deszka közt s elkapva a Lilla karját húzta, húzta... egyre közelebb...

— Lilla, drágám... olyan messzire me-

CSUNYA NŐ IS SZÉP LESZ

ha megszabadul az arcát, karját, lábszárait éktelenítő szőrszálaktól. E szépségéhibá a legbájosabb arcnak is elveszi üdeségét és a vékony harisnyán átütő szőrszálak a legformásabb lábakat is elesűfitják. Sok hölgyet akadályoz szerencséjében a degusztáló, erős szőrnöves, de sokakat szabadditott már meg e gátlástól a MUSA keleti szőrvészto, mely pillanatok alatt teljes egészükben távolítja el a hajszállakat

minden nyom és káros utóhatás nélkül: nem marja le a szállakat a bőr felületén, hanem azokat maradéktalanul távolítja el. Az eredményért teljes garanciát vállalunk. Eredménytelenség esetén a pénz fizzeresét térítjük vissza. Ára pótfelárral és összköltséggel P 7.20. Diszkrét postai szétküldés. Megrendelhető: Cosmolabor, Budapest, 90. hiv. D. 4.

gyek most... — könyörgött. — Hát nem szeret?... Csak egyetlen csókot kérek... búcsúzóul...

— Nem... nem lehet... — védekezett elhalóan Lilla s fejét hátravetve hősieen harcát a kísértés ellen.
Ekkor előlépett a bokor mögül Krisztin néni.

Szememet behúnytam. Ekállt a sztyverésem. Nem, nem Krisztin néni: Kelemen Krisztina volt most, amint teljes nagyságában kinyúlva, ellentmondást nem tűró hangon rákiáltott a félhalott Lillára:

— Azonnal csókjold meg! Azonnal!
És Lilla, mit tehetett volna egyebet? Szó nélkül engedelmeskedett a parancsnak.

Mire kinyitotta szemét és felnézett, Krisztin nénit nem látta sehoh.

Több szó erről nem esett aztán. Mintha mindnyájan megegyeztünk volna abban, hogy hallgatni fogunk róla, És soha se merem megkérdezni Krisztin nénit, mi volt ennek a szigorú parancsnak igazi oka.

Lassan felnyitom a szemem.

Itt állok a régi Papkert csukott kapuja előtt.

Fejem felett egy árnyalattal sötétebben kéklik az ég.

LÁBÁPOLÁS PODEOL LAL
ÚJ MÓDJA

megvédi a lábat minden bántalomtól,
 pöffedéstől, kipálástól,
 izzadástól, égelő érzéstől,
 a bőrt láplálja, frissen, puhán tartja,
 a járását bámulatosan könnyíti.

Ara: P. 1.50.

* Szaküzletekben kapható, ingyen mintát küld a gyártó.
 Csanda gyógyszerár, Nagyvárád.

A DÉLIBÁB HUMORÁ

Okos válasz

A Nyugati pályaudvar környékén lakik a kis Pista, akil minap felszólítottak az iskolában, hogy mondja el milyen szigeteket ismer. A nebuló gondterhelten arccal kezdte felsorolni:

— Szentendrei sziget, Csepel-sziget, Margit-sziget...

— Nincs több? — kérdi tanítója.

— De igen — ragyog fel Pista szeme. — A Banán-sziget a Nyugatnál...

Kívánsi

Fiatal festő állandóan bejár az egyik művészkávéházba. A kávéházban van egy igen csinos kegyereslány is, akinek azonban van egy nagy baja. Pizkos a keze. A festő minap már nem bírta tovább nézni.

— Fiacskám — szólt szelíden, — menjen ki és mossa meg azt a szép kezét.

A kegyereslány elrohan, de egy perc múlva bájos mosollyal ajkán megjelenik.

— Kérem művész úr, melyik kezemet kell megmosnom.

— Melyik kezét?

— Igen. Melyiket óhajlja a művész úr lefesteni?

ITT A TAVASZ

Paesirta: — Drágám, azt hiszem kezdhethük az előadást. A közönség már elhelyezkedett a nézőtéren.

(B. Ill. Zeitung)

Őszinte ember

A papucshős színész ajtaján csengetnek. Maga a színész siet ajtót nyitni.

— A ház urával szeretnék beszélni — mondja a külső előtt álló ügynökkülső ember.

— Sajnálom, de a feleségem nincs jelenleg itthon — válaszolja a színész.

Óránál

— Micsoda? Maga nyolc pengőt kér ennek az órának a megjavításáért, hiszen ez az óra újonnan csak hat pengőbe került.

— Lehet. De ön is tudja, hogy folyton késelt. Nos, én garantálom, hogy most gyorsabban fog járni, mint egy száz pengős márkaóra.

A Szerkesztőség üzeni

Be nem kért kéziratokat, rajzokat, fényképfelvételeket vissza nem küldünk, meg nem örvünk, azokat semmiféle felelősséget nem vállalunk. Kérdésekre csak e rovatban válaszolunk, levélben még válaszbélyeg beküldése esetén sem adunk választ. Csak egy kérdésre válaszolhatunk

Fogadás. Simor Erzsé — B. Cucca. Nős. Római katolikus. 30 éves. — **Barackvirág.** D. vasgyári előfizető. VIII., Sándor-u. 7. — **Papp T.** Orvosi Hetilap, Bp., VIII., Üllői-út 26. L. Baross Józsefné. Forduljon kérésével egyenesen a rádióhoz, ahol a kereséseket közvetítik az adásokban. — **Sárdy-rajongó.** Bp., II., Kelety Károly-u. 28/a. — **Baranyai I.** Híradás alatt szünet volt. Küldjen képet. B. T. 34 éves. — **Sashegyi Gy.** Ujabb szokás szerint ez a cím a vízei ranggal kitüntetetteknek jár. — **Nyiregyháza.** A Főméltóságú Asszonynak Bpest, Vár címmel írhat. — **Kívánsághangverseny.** Levélben elfelejtette megírni, hogy milyen irányú tehetségét akarja megvizsgáltatni. Enélkül nem tudunk tanácsot adni önmeg. — **Fogadás.** T. K. katolikus. Templomban esküdött 1937-ben. P. A. és Sz. L. ugyancsak római katolikus. — **Melánia.** Magánszemély családi viszonyairól, sajnos, nem tudunk felvi-

lágosítást nyújtani. — **Erdély.** Ny. J. Kolozsvárott él. — **P. Matild.** Irjon a Nemzeti Színházhoz neki. — **Tango bolero.** Kérdéseire a Rózsavölgyi cégnél. Bp., IV., Szervita-tér 5. kaphat részletes választ. — **B. József, Felsőgalla.** Versei, sajnos, nem ütök meg lapunk mértékét. — **Fekete szempár.** Sárdy János címe Bp., II., Kelety Károly-u. 28/a. — **Olasz István.** Márkus László méltóságos, M. kir. Operaház, Bpest. — **Jó szerenés.** R. V. 28 éves. Nem ment még férjhez. E hó közepétől Kolozsvárott vendégzerepel. — **Mara.** Címe Bp., Vig-színház. Nem nős. Ő volt Tatar Tibor. 23 éves. — **Vidéki.** Cég vagy gyár címét e helyütt nem közölhetjük. — **Dr. P. Ernő.** Kedves verse, sajnos, elvesztette aktualitását. — **V. M. Pipi.** Bp., XIV., Gyarmat-utca 39.

Felelős szerkesztő: Bibó Lajos.

Szerkesztő: Dáloky János

Felelős kiadó: Palts Géza

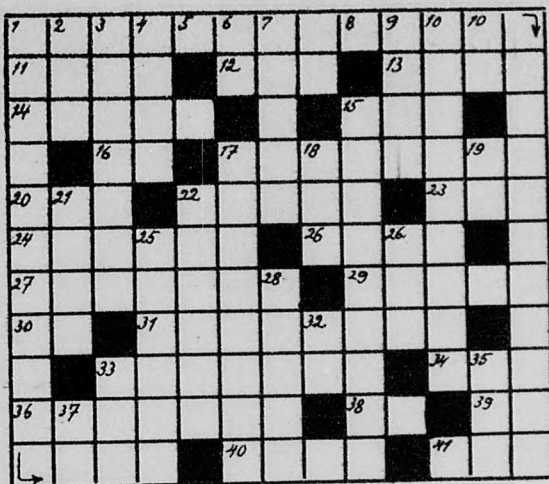
Kérek egy állójegyet.

(Woche)

KERESZTREJTVÉNY

Vízszintes sorok: 1. Közmondás. (A nyíl irányával folytatva.) 11. Fűvös hangszer, főlöszleges ékezzettel. 12. Üdítő ital. 13. Vissza: Erős termetre mondják. 14. Barka ikerszáva. 15. Ül. 16. Barna Kázmér. 17. Ilyen vám is van. 20. Tó, németül. 22. Bomlik, helytelen képréssel. 23. Gáz, idegen nyelven. 24. Maga előtt gurít. 26. Vissza: Támadás előtti nekiirramodás, közismert francia szóval. 27. Kártevés. 29. Hegedű, németül. 30. Kettős mássalhangzó. 31. Szobában. 33. Több olyan eszköze, amelyben nézi magát. (Névelővel.) 34. Szín. 36. Visítás. 38. Rag, re párja. 39. Vissza: Ahol semmi nincs, ez van. 40. Szól betűi keverve. 41. Vízben él.

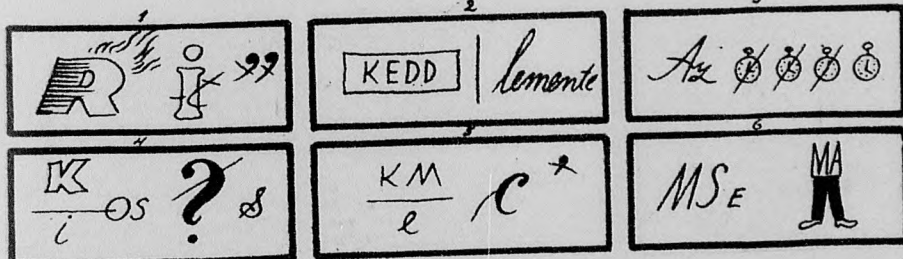
Függőleges sorok: 1. A Nemzeti Színház „Hibások” című újdonságának főalakja. 2. Női becenév. 3. Férfi-név. 4. A hölgyek csinálják a hajukba. 5. És. 6. Tulajdonító névmás. 7. A vízszintes 38. párja. 8. Vissza: Cselekszik. 9. Hadaink. 10. Rangjelző. 15. A „Hibások” másik alakja, Lehotay Árpád alakította. 17. Sötétben jár. 18. Húz. 19. Szöveg nélküli énekhang. 21. A Nemzeti Színház kiváló művésznője, a „Hibások”-ban Julist, a szerelmes özyegyet alakította. 22. Belecsap. 25. Feleség, németül. 26. Az északamerikai polgárháború déli seregeinek legkiválóbb tábornoka (1807–1870). 28.

DÉLIBÁB 22 SZÁM

Bátor vagy cselekedni. 32. Mássalhangzó, kiejtve. (Vissza.) 33. A. K. A. 35. Korszak. 37. Mértani fogalom.

BETŰREJTVÉNYEK

A múlt számban közölt keresztrejtvény helyes megfejtése

FRÁTERLÓRÁND
REMEK ALKOTÁS
AMOR AKARARÁ
TELMAHSTTIN
EKLÉZSIA ARUD
RESZIKRA ÁSO
DISZES OEAR
AZE AKILDEJ
LLATTO GVÁE
OILERÉLYESEN
KALMÁRÓRNŐ

A 21. szám betűrejtvényeinek megfejtése

1. Holnapután kiskedden. 2. Otletek embere. 3. Kőszívű ember. 4. Három árva sír magában. 5. Hontalanok. 6. Udvari bolond.

A DÉLIBÁB előfizetési ára: negyedévre 2 pengő 40 fillér, félévre 4 pengő 80 fillér. Egyes szám ára — pályaudvarokon is — 20 fillér.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, VII, Dohány-utca 12. Telefonszámaink: Szerkesztőség: 225-461. Kiadóhivatal: 223-882, 423-771. Postatakarékpénztári befizetési lap száma: 9244.

„Forrás” Nyomdai Műintézet és Kiadóvállalat Rt.
mélynyomása, Budapest

Ha kinyitja a DÉLIBÁB-ot, küldje ki a frontz hirtelő katonáinknak
Továbbítja a Yörökkereszt
Budapest VIII. ker.,
Baross-utca
15

